VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

1. Land Revenue—Rs. 3,17,836

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* I beg to move for a grant of Rs. 3,17,836. I do not propose to make a speech in moving this grant because there is nothing extraordinary. The items of expenditure that have been asked for are normal items. There are cut motions on very many points which will be answered in due course. Therefore, I do not propose to make any speech. I request that this amount may be sanctioned.

CUT MOTION No. 1

Discussion on Diwan Peishkar's letter R. 2-1668/17 dated 6th October 1941

To reduce the allotment of Rs. 82,646 for Establishment—Land Revenue by Re. 1.

(To get a copy of the Diwan Peishkar's letter to the Government R. 2-1668/17, dated 6th October 1941 on the table and to conduct a discussion thereon)

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* I enquired the Council Secretary whether I can get a copy of the report mentioned in the cut motion standing in my name. Unfortunately I could not get a copy. Will the Government be pleased to supply me with a copy?

Mr. President: As it is confidential, the member cannot get it.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* My humble submission to the Hon'ble President is that it has not been treated as confidential.

Mr. President: It is a confidential document. Does the Hon'ble Member move this motion?

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* The very basis of my motion is the report and without that I cannot move the motion.

CUT MOTION No. 2

Discussion about the price control and rice control in Cochin

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* I beg to move *to reduce the allotment of Rs. 87,634 for Establishment by Rs. 5.* My object is *(to discuss the Diwan Peishkar's handling of the "Price Control" and the "Rice Control" in Cochin and to record the thorough dissatisfaction of the public in the matter).* When I make this motion, I am just translating to the House the feelings and sentiments of the public, on the manner in which price control and rice control had been handled by the Diwan Peishkar. There has been widespread discontent and dissatisfaction about the manner in which he was handling the subject. All the newspapers in the Cochin State published long articles expressing their views about the matter. Even the British Cochin "The Malabar Herald" wrote strong articles about this. I was told by the Diwan Peishkar that it was set up by us Christians and that every thing was going on smoothly. My first point is the present Diwan Peishkar though he is a very good and honest gentleman, though he is a personal friend of mine also, is not fit for this work. There are some people who are colour blind who cannot distinguish one colour from another. But the Diwan Peishkar's "price-blind", because he cannot distinguish the difference between difference prices. I have been pointing out to this House two years before, the irregular way in which prices are reported in the Gazette. In those days nobody was concerned with the prices except tenants. Therefore it did not become a public question. Once in 1115, I moved an adjournment motion about this subject—the manner in which prices are reported in the Gazette. I shall read that motion. "The careless indifference of the Revenue Department in publishing in the Gazette weekly market reports in particular the reporting of market price of paddy at Ernakulam where the price is always shown high, thereby depriving the tenants of even the mere benefits conferred by the Agriculturists Relief Act". It was in Vrischigam 1115. It was disallowed. Then my friend Mr. Madhava Menon also asked some questions, showing that the prices published are totally wrong. All this shows that by temperament the Diwan Peishkar is indifferent about the prices. He does not and he cannot understand the difference if the price is Rs. 12 or Rs. 15 per bag of rice. He is "price-blind". If such an officer is appointed to control prices everything will go on quite unsatisfactorily. He has been appointed to control prices. That is stated in the Hon'ble President's speech already. His first duty was to study all literature available on the subject. He could study what other countries are doing and he could get all the literature on the subject and study them. That I do not think he has done properly. He might have done it but he has not done it in a systematic manner. When Japan declared war every school boy can

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

imagine that any moment the rice supply from Burma will be stopped. It does not require much intelligence. Therefore, from December onwards the Diwan Peishkar ought to have been very careful to see that our rice position is quite safe. For that what he ought to have done first was to find out the total production of rice in the State and then see what is the total consumption of rice. He ought to have collected datas for these two things. The Travancore Diwan, Sir C. P. Ramaswami Ayyar has been collecting this data from 1116 Dhanu onwards. Our Diwan Peishkar could also have done it. There is the village staff, and he can collect these statistics through them very easily. He can calculate what would have been the approximate quantity of rice required for the people of the Cochin State for consumption and what is the amount of rice produced in the State.

Mr. President: You please address only the chair and not Hon'ble Members.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* His first statement was that rice production in the State will be sufficient for 5½ months. That has been admitted already. Now they say it is sufficient for 8½ months. It is the fundamental mistake that he has committed. When they know that our rice is only sufficient for 5½ months, people began to feel that there will be scarcity of rice and therefore it is the proper opportunity for merchants to take advantage of the same. Had the Diwan Peishkar stated that it would be sufficient for 8½ months, there would not have been this panic. I must say it is a fatal mistake. Had you taken more trouble, to collect statistics properly you would have found that our rice would be sufficient for 8½ months and our people would be less panicky stricken.

Then I would say when the Diwan Peishkar was appointed Price Controller, he could have taken permission from the Government to meet the Travancore Officers and discuss with them. I am very glad that the Hon'ble President is doing that. But this ought to have been done much earlier.

Mr. President: I discussed the rice problem with the Diwan of Travancore in December last.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* We have asked questions here before and we have brought to the notice of the Government that the Travancore Government are introducing restrictions on export of rice and we cannot get paddy from places in Cochin State surrounded by Travancore. When questions were asked Government said "no". Instead of ignoring these questions they could have made some enquiries. You may deny it here, but at the same time you might have made enquiries. Had you made such enquiries, today our condition would have been much better. Therefore, what I submit to the house is that had the Diwan Peishkar been more imaginative and had he more driving force, there would have been no panic for rice here.

I understand that Tahsildars are appointed to purchase rice from Coconada in British India. I say they are the most unfit persons to purchase rice from such foreign markets. You could have sent Mr. Govinda Pai. He knows the conditions of the rice market and he would have been able to purchase rice at the lowest prices. He won't ask for any salary and if he asks for any salary Government should pay him. This purchasing of rice is a thing which has never been done by any Tahsildar. We do not blame the Tahsildars for that. They do not know. If I am made the Chief Medical Officer, how can I do his work? Some merchants at Trichur have been complaining to me that if they go to the Diwan Peishkar's Office for Permits which are urgently required, there is much difficulty. The officers say they know nothing at all. They say "you ask the Diwan Peishkar" I say if the Diwan Peishkar is to attend everywhere and to everything how can the work go on? He has to know how to organise his office. He must distribute work among his subordinates. If he is so very scrupulous that he would be satisfied only if he does it personally, it is a good thing. But it is impractical and people will suffer as a result. Therefore, he ought to have a scheme to have his subordinates to do this work. He should watch and not do everything himself. I make all these observations only in the public interests. Personally, I have nothing. I am no rice merchant myself. There is no malice or anything at all. I make these observations not with any ulterior motive.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: പ്രൈസ് കൺട്രോൾ കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാനും ഒരു മെമ്പറായിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം പറയേണ്ടതു് എന്റെ കടമയാണെന്ന ഞാൻ കരുതുന്നു. ആദ്യമായി, വില നിണ്ണയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തീരെ മോശമാണെന്ന മാത്രം പറഞ്ഞ മെമ്പർ അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരൊറ്റ തെറ്റു ഇന്നതാണെന്നു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടില്ല. അതു വളരെ അൺഫെയറാണെന്ന ഞാൻ പറയുന്നു. (ഹിയർ, ഹിയർ) ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഈ നിയമസഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ മാത്രം അടങ്ങിയതാണു് കമ്മിറ്റി. ചെയ്തതു എല്ലാം തെറ്റു എന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ കുറെയെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കിലും നേരുണ്ടെന്ന പുറത്തുള്ളവർ ധരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. കുറവുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുറവ് എന്താണെന്ന എടുത്തു കാണിക്കണം. അധികം വേണ്ട, ഒന്നെങ്കിലും കാണിച്ചാൽ മതി. പ്രൈസ് നിരക്കിൽ തെറ്റില്ല എന്നല്ല ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു്. തെറ്റുണ്ടായിരിക്കാം. അതു ഇന്നതാണെന്ന കാണിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി : വില നിണ്ണയിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ ഗസറ്റുകളിൽ എന്താണു് വില നിണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു കമ്മിറ്റിക്കാർ നോക്കാറുണ്ടോ ? ഇവിടത്തെ കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു റൈസ് മച്ചൻറിനു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഗസറ്റിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വിലയെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഗസറ്റിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള പ്രൈസിൽ ഇന്ന തെറ്റുണ്ടെന്നു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു ബഹുമാനപ്പെട്ട നിയമസഭാമെമ്പർമാക്കെല്ലാം ബോദ്ധ്യമാകുമായിരുന്നു. അരിയുടെ വിലയും മറ്റും തീരുമാനപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതിനു് കമ്മിറ്റിക്കാരെല്ലാം ഉത്തരവാദികളാണു്. (ഹിയർ, ഹിയർ) അവർ അവരുടെ ജോലി ശരിക്കു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനു അവരെ ശകാരിക്കണം. ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകൾക്കു ശേഖരിക്കാവുന്ന വിലനിരക്കുകൾ ശേഖരിച്ചു കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പാകെവെച്ചു കമ്മിറ്റിയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കുന്ന വിലയാണു് ഗസറ്റിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതു്.

ഡോക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ : കമ്മിറ്റിയിൽ റൈസ് മച്ചൻറ് ഉണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരാളുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യം റൈസ് മച്ചൻറ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവരെ ഞങ്ങൾ മൻകൂട്ടിവരുത്തി അവരുടെ അഭിപ്രായംകൂടി കേട്ടശേഷമാണു് വില നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. അങ്ങിനെ വില നിണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ളതു്, ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകളുടെ ഫിഗേഴ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ചാലോചിച്ചു് കമ്മിറ്റിയാണു് തീരുമാനപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു്. അതിൽ വല്ല ന്യൂനതകളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു് ഉത്തരവാദികൾ ഈ കൌൺസിൽ മെമ്പർമാരായ കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരാണു്. ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ദിവാൻപേഷ്കാർ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള മെമ്പർമാരെല്ലാം ഈ കൌൺസിലിലെ മെമ്പർമാരാണു്. അതുകൊണ്ടു് എന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുറവ് പോറാൻ കമ്മിറ്റിക്കാർ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കണം.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North)* : The price is fixed by the Committee and not by the Diwan Peishkar.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)* : The prices complained of by the Hon'ble Member were published by the Tahsildars. They are not published under my signature or under my authority. The Tahsildars are publishing every week certain prices prevailing in their Taluks. The Hon'ble Member complained once that the prices published in the Gazette by the Tahsildars were not proper prices. I made enquiries. I have had absolutely nothing to do with the publication of these prices. They come to me afterwards in the form of reports. In one or two meetings of this House, the Hon'ble Member brought this to the notice of the Government and I made enquiries afterwards and I found that for the prices published paddy or rice was not available in the market. His complaint was that the tenants had to pay much more than the market prices. Unfortunately the prices in the market were higher.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)* : I challenge that your statement is incorrect.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ചിലപ്പോൾ ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വിലയേക്കാൾ കൂടുതൽ വില കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം എളിയ ബുദ്ധികൊണ്ടു് ആലോചിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ കച്ചവടക്കാരുടെ ഭാഗം നിന്നുകൊണ്ടു കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ ഒന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും വില സല്പം കൂടിയാലും അരി കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള പരാതിവരരുതെന്നു വെച്ചിട്ട് ഒന്നും രണ്ടും അണ കൂട്ടാൻ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ അങ്ങിനെയാണു്; മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയാണെന്നെല്ലാം നിങ്ങൾ പറയുന്നു. പക്ഷെ തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങളൊന്നും ആ മെമ്പർ വായിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങൾ വായിക്കാറുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലും ഇവിടേയും പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം തുല്യനിലയിൽ ആയിരുന്നാൽതന്നെ, തിരുവിതാംകൂറിലും ഇതുപോലെയുള്ള പരാതികളാണുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇവിടെയുള്ള ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളിലേയും അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ട് പുറമെയുള്ളവർ വായിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെയെല്ലാം പാലും തേനും ഒഴുകുന്നുണ്ടെന്നാണു് അവർ മനസ്സിലാക്കുക. അനുഭവം അങ്ങിനെയല്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദിവാൻജിമാരുടെ പ്രസംഗങ്ങളൊ മറ്റൊ കേട്ട് അതു മാത്രം വിശ്വസിച്ചു അവിടെ അങ്ങിനെയാണ് നടക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു തെറ്റാണ്. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ പ്രൈവറ്റ് കൺട്രോൾ തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷു മലബാറിലുമെല്ലാം നടക്കുന്നതിനേക്കാളും ഭംഗിയായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അഭിമാനത്തോടുകൂടി ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ഇവിടെനിന്നും അരി കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അവിടെ ഇവിടെയുള്ളതിനേക്കാൾ വില കുറവാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോകുമോ ? തിരുവിതാംകൂറിലെ കച്ചവടക്കാർ നഷ്ടപ്പെടുവാൻവേണ്ടി കൂടുതൽ വില കൊടുത്തു അരി വാങ്ങി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇവിടെയുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വില അവിടെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടു്. (ഹിയർ, ഹിയർ) ഞാൻ ഇതു് അലങ്കാരമായിട്ടു പറയുന്നതല്ല. പരമാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയാണു്. പക്ഷെ ഞാൻ കടലാസിൽ നിന്നു മാത്രം നോക്കിയുള്ള അറിവുവെച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നതല്ല. സാധാരണ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പോയ് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനാണു് ഞാൻ വില കൂടുതൽ, അരി കിട്ടുന്നില്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള പരാതികളും അവിടെയും ഉണ്ടു്. പരിപൂർണ്ണമായ നിലയിൽ വില നിയന്ത്രണം സാധിക്കുമെന്നുള്ള ധാരണവെച്ചുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഒരഭിപ്രായം പറയാൻപോയാൽ ഒരു രക്ഷയുമില്ല. നേരെമറിച്ചു വലിയ ഉപദ്രവമൊന്നും ഇല്ലാത്തമാതിരി ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം അരി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കണം, അതു വളരെ കടന്ന വിലയിൽ ആകരുതു്. അങ്ങിനെ ഒരു നിലയിൽ വരുത്തുവാനെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുയും സംഗതികളും കൊച്ചിയിൽ ഒരുവിധം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഈ കട്ടമോഷൻ ഒരു രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ചക്കുമുമ്പു് വന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിനേക്കാൾ ശക്തിയായുംപ്രക്ഷുബ്ധമായുമുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷം ഇവിടെ വരുമായിരുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അരി കിട്ടാതെ വന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വിഷമങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടു് വേണ്ട നടപടി നടത്തി അതിനു നിവാരണം വരുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഗവൺമെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചവിലയിലും കൂടുതൽ ചിലർ വിൽക്കുന്നു എന്നുപറയുന്നു. ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെ വിറ്റു എന്നും വരാം. ചിലപ്പോൾ വില ഇടിഞ്ഞു എന്നുവരാം.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* Do they sell this rice at a higher price than the one you fix?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഇപ്പോൾ വിൽക്കുന്നുണ്ടു്. ഇനി എനിക്കുപറയുവാനുള്ള സംഗതി എതാനും ദിവസത്തേക്കുണ്ടായിരുന്ന ബഹളമെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇപ്പോൾ ഒരുവിധം മര്യാദയായിട്ടു കച്ചവടം നടത്തുവരുന്നു എന്നാണു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിലകൂട്ടി വിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കച്ചവടക്കാരുടെ ദോഷമല്ല. കച്ചവടത്തിന്റെ ദോഷമാണു്. ഞാനൊരു കച്ചവടക്കാരനാണെങ്കിൽ ഞാനും അതുചെയ്യുകയും. എന്നാൽ ഗവൺമെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിലനിയന്ത്രണത്തിക്കുവാൻ നിഷ്കർഷിക്കണം. അതോടുകൂടി നമുക്കും ഒരു കടമയുണ്ടു്. ആരാണു് വിലകൂട്ടിവിൽക്കുന്നതെന്നു അറിഞ്ഞു് അതു ഗവൺമെണ്ടിലേക്കു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യണം. ഗവൺമെണ്ടിനേയും, പേഷ്കാരേയുമെല്ലാം വിഷമിപ്പിപ്പാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. എത്രകേമനായ കച്ചവടക്കാരനായാലും ഗവൺമെണ്ടുവിലയിൽ കവിഞ്ഞു വിൽക്കുന്നതായാൽ അതിനെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ടുചെയ്യണം. അപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടപടിനടത്തേണ്ടിവരും. അതിനുനമ്മൾ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ ഉത്തരവാദിത്വമെടുക്കുവാൻ നമ്മൾ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ അയൽവാസിയായ കച്ചവടക്കാരനോടു പിണങ്ങുവാൻ നാം ഒരുക്കമില്ലെങ്കിൽ, കുറെയെല്ലാം ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു് പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവിചാരിച്ചു് ഒന്നു കണ്ണടക്കുവാനാം പഠിക്കണം.

പത്രങ്ങളിൽ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എഴുതുകയും നിയമസഭയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും അല്ലാതെ അതിൽ കൂടുതലായ ചുമതല പൊതുജനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണു് എനിക്കുപറയുവാനുള്ളതു്. ഗവൺമെണ്ടു നാം പറയുന്നതിനു വിപരീതമായിട്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക; അമിതാദായമെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഗവൺമെണ്ടായിപോയി എന്നുവിചാരിക്കുക; എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷയെന്താണു്. ഗവൺമെണ്ടിനേയും കച്ചവടക്കാരുടേയും നടുവിൽകിടന്നു നാം പ്രവൃത്തിചെയ്തു് അവരെ തമ്മിൽ എട്ടുകുത്തിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധത്തിലാക്കിത്തീർക്കണം.

ഈ കാര്യത്തിൽ ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകളെ കുറ്റംപറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. ഈ കട്ടമോഷനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗത്തിന്റെ രീതിമുഴുവൻ ദിവാൻപേഷ്കാരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ളതാണു്. അദ്ദേഹം എല്ലാസംഗതികളും നേരിട്ടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൃപ്തികരമാകുവാൻവേണ്ടി കഴിയുന്നിടത്തോളം സംഗതികളിൽ നേരിട്ടുപ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ട് സ്വല്പമൊന്നു താമസിച്ചു എന്നുവരാം. ചില അവസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാന്തിയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമെന്നനിലയിലും പുറത്തുനിന്നും അറിയുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും എനിക്കുതോന്നുന്നത്. പത്രങ്ങളിൽ എഴുതിയകാര്യം ഇവിടെ പറഞ്ഞു. പത്രങ്ങളിൽ പലതും എഴുതും, ഗവൺമെണ്ടു വേണ്ടതുചെയ്യുന്നതിനായി വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ എഴുതുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അനാവശ്യമായി ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നതു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാകുന്നതിനാല്ലേ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ചിലപ്പോൾ ശക്തിയോടുകൂടി എഴുതേണ്ടിവരും. ഞാൻ ഒരു പത്രക്കാരനായതുകൊണ്ടുപറയുകയാണ്. വളരെ തണുത്തനിലയിൽ പറഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അതു വിപ്ലവമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലേ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഈവക സംഗതികളിലുള്ള എഴുത്തും, പ്രക്ഷോഭണവുംകൊണ്ടു ഒരു വിപ്ലവവും ഉണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഡിഫൻസ് ആഫ് ഇൻഡ്യാ ആക്ടൊന്നും ഇതിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ കുട്ടി: വയർ വിശക്കുന്ന സമയത്തു് Defence of India Act ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: നമ്മുടെ ആളുകളുടെ വയറു അധികം വിശക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ആളുകൾ ലഹളകൾ നടക്കുന്നവരല്ല.

അതുകൊണ്ടു പ്രൈസു്കൺട്രോൾ സംബന്ധിച്ചു ചില വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും കൊച്ചിഗവൺമെണ്ടുചെയ്തുള്ളതായ പ്രവൃത്തികൾ വളരെ ജാഗ്രതയോടും അതാതു കാലത്തിലും ഒരുവിധം നടത്തീട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കുതോന്നുന്നത്. ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഈ കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം വളരെ ഭേദമാണെന്നു നമുക്കു അഭിമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

മിസ്റ്റർ ഇസ്മായിൽ ഹാജി ഇസ്സാ സേട്ട്: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു് സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ വളരെ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റിലെ ജനങ്ങൾക്കു് അരി കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള മുറവിളി കൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയതു് ബർമ്മരാജ്യം ജപ്പാൻ വിഴുങ്ങിയതിനുശേഷമാണു്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ നൂറിക്കു് എൺപതു ശതമാനത്തിലധികം അരി ഇന്ത്യയിൽതന്നെയാണുണ്ടാകുന്നതു്. ഈ അരികൊണ്ടാണു് ഇന്ത്യയുടെ ആവശ്യം നടന്നുപോന്നിരുന്നതു്. ൧൯൪൦-ക്കു് പത്തൊ, പതിനഞ്ചൊ ശതമാനം മാത്രം കുറവുള്ള അരിയാണു് ബർമ്മയിൽനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ ബർമ്മപോയതോടൊപ്പംതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾക്കും, അതിനെ അപേക്ഷിച്ചുനില്ക്കുന്ന മറ്റു സ്റ്റേറ്റുകൾക്കും, അരിയെ സംബന്ധിച്ചു കുറവിനെ പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണു് ഭക്ഷ്യോല്പാദനപദ്ധതികൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മിസ്റ്റർ മൂത്തേടൻ പറഞ്ഞതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിൽ കുറെകാലംമുമ്പുതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭേദണം വരുത്തീട്ടുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ നമ്മൾ അവരെ അപേക്ഷിച്ചു കുറച്ചു പിറകിലായിരിക്കും ഈ പദ്ധതി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നല്ലാതെ നമ്മൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുകയോ, അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് അന്വേഷിക്കാതെയിരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഗവൺമെണ്ടു് പ്രത്യേകം ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും, അതിനെ തുടർന്നതന്നെ നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനുംപുറമെ പ്രൈസിനെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടതായ നിയന്ത്രണം വരുത്തുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് ഈ കൌൺസിലിലെ അംഗങ്ങളായ ആറോ, ഏഴോ മെമ്പർമാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ രൂപീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. ആ കമ്മിറ്റി ഏതാണ്ടു ഒരു കൊല്ലത്തോളമായി വേണ്ട ശ്രദ്ധ പതിച്ചുവരുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം ശരിയായിട്ടില്ലെന്നോ, മറ്റൊ ധരിച്ചു് ഇതിനു മുമ്പിലത്തെ കൌൺസിലിലും ഇതിനെപ്പറ്റി ചില വാദപ്രതിവാദം തുടർന്നപ്പോൾ രണ്ടാമതും ആ കമ്മിറ്റിയിലേക്കു് ഈ കൌൺസിലിലെ രണ്ടു മെമ്പർമാരെക്കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ആ കമ്മിറ്റി പല അവസരങ്ങളിൽ കൂടി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് പല നിവാരണങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു്. ആ കമ്മിറ്റിയിലെ പ്രസിഡണ്ടായ ഇന്നത്തെ ദിവാൻപേഷ്കാരവർകളും, കമ്മിറ്റി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം, ആദ്യമായിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം വീതം മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ വന്നു് ഓരോ കച്ചവടക്കാരേയും കണ്ടു്, അരിയുടേയും, നെല്ലിന്റേയും വിലയെ സംബന്ധിച്ചു് തരക്കി യും, ആ വില അദ്ദേഹത്തിനു് ശരിയല്ലെന്നു് തോന്നി ഇന്ത്യൻ ചേമ്പർ ഓഫ് കോമേർസി ലെ വിലയുടെ ലീസ്റ്റു് വരുത്തി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയും നോക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ വില കളെല്ലാം ഇന്ന തരത്തിലാണെന്നു് കമ്മിറ്റി മുമ്പാകെ അറിയിക്കുകയും, അരിയെ സംബന്ധി ച്ചു ഇന്ന വിധത്തിലാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അ പ്പോൾ ആദ്യം ആ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ച വില ഒരു ചാക്കു് അരിക്കു് ഫാ. ക. വ. ണ.യായിരുന്നു. ആ വിലയനുസരിച്ചു് കുറെ നാൾ നടന്നതിനുശേഷം ആദ്യത്തെ വിലക്കു് അരി കിട്ടുവാ നുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ടാണു് പിന്നീടു വില കൂട്ടുവാനുണ്ടായ കാരണം. പിന്നെ രണ്ടാമതു ണ്ടായ വില ഫാ. ക. വ. ണ.യാണു്. തഞ്ചാവൂർ, കോക്കനട, ബസവാട മുതലായ സ്ഥല ങ്ങളിൽനിന്നു അരികൊണ്ടുവരുവാൻതന്നെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടമായി. അവിടെ വിലയെപ്പ റ്റി യാതൊരു റിസ്ട്രിക്ഷനുമില്ല. കച്ചവടക്കാർതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടി അരികൊണ്ടുവരു ന്നപക്ഷം, അവിടെ ചാക്കൊന്നുക്കു് ഫാ. ക. വിലയാണെങ്കിൽ, ഇവിടെ അതു ഫാ. ക. വ. ണ. വിലയാക്കിയാൽതന്നെ എങ്ങിനെ വില്ക്കുവാൻ സാധിക്കും? അവിടെ യാതൊരു നിബ ന്ധനകളുമില്ല. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ നമുക്കു് അരി കിട്ടേണ്ട ആവശ്യമാണു് നോക്കേണ്ട തു്. അവിടത്തെ മാർക്കറ്റിന്റെ നിലവാരമനുസരിച്ചു് ഇവിടെ വിലക്കുട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു തരത്തിലും അരി കിട്ടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവിടത്തെ വിലയനുസരിച്ചുമാത്രമേ ഇവിടെയും ചെയ്തിട്ടുള്ളു. കൊക്കനട, തഞ്ചാവൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരു ചാ ക്കു് അരി ഇവിടെ വരണമെങ്കിൽ ഒരു ഉറപ്പിക ചിലവുവേണ്ടിവരും. ആ ഒരു ഉറപ്പിക യുംകൂടി ഇവിടെ വില്ക്കുന്ന ചാക്കിന്മേൽ കൂട്ടേണ്ടിവരും. അവിടെ കിട്ടുന്ന വിലയുടെ തോതനുസരിച്ചാണു് ഇവിടെയും വില കൂട്ടുന്നതു്. പിന്നെ ചില കച്ചവടക്കാർ കൂടുതൽ വിലയെടുക്കുന്നുവെന്നു് പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവമ്മെണ്ടു് കായ്മയായി അന്വേഷിച്ചുവരുന്നു ണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ട ആക്ഷൻ ഗവമ്മെണ്ടു് എടുക്കുന്നതുമുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി ദിവാൻപേഷ്കാരെ പഴി പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല. അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ട ഉത്സാഹം ചെ യ്തിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഇക്കായ്മത്തിൽ അദ്ധ്വാനപരമായ പ്രയത്നം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാ യിരിക്കാം ഇതു്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ : അദ്ദേഹം ജോലി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് ആരും പറയുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ ഇസ്മായിൽ ഹാജി ഈസ്സാ സേട്ട് : ഇവിടെയുള്ള ഫാ. ക. വ. ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും അ രി കൊടുക്കാമെന്നു് ദിവാൻപേഷ്കാർ ഏറ്റിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തംനിലയിൽ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുകയാണെങ്കിലും, ദിവാൻപേഷ്കാരുടെ നിലയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്യേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു് എനിക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും. (ഹിയർ, ഹിയർ) പിന്നെ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കച്ചവടക്കാരാണു് ഇതു് വില്ക്കുന്നതെന്നു് മന സ്സിലാക്കണം. അതിനെ ശരിയായിട്ടു അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യേണ്ട ചുമതല ഇവി ടത്തെ ഓരോ പ്രതിനിധികൾക്കാണുള്ളതു്. അവർ അതു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനു കുറ്റക്കാർ അവർതന്നെയാണു്. മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞപോലെ സ്വന്തം ആളുകളെ ന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരെന്നോ കരുതി ചില കച്ചവടക്കാ രുടെ പേരിൽ അമിതാദായമെടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതു് ഞാനായിട്ടു എ ന്തിനാണു് വിഷമിപ്പിക്കുന്നതെന്നു് വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കുകയില്ല. ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ച യിക്കുന്ന നിലവാരത്തിൽ വില്ക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രേരണയും, ഉത്സാഹവും ചെയ്യണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. പിന്നെ നമുക്കു് വേറൊരു അസൌകര്യമുള്ളതു് വാഗൺ കി ട്ടാത്ത ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാണു. അതിനു ദിവാൻജി ഈ കൌൺസിലിലുള്ള മെമ്പർമാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു കോൺഫ്രൻസ്സിൽ അതു നടപ്പാക്കുന്നതിനു വളരെ പ്രയത്നിക്കാമെന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ദിവാൻജി മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ വന്നു് കച്ചവട ക്കാരോടു് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ വേണ്ടതു് പ്രവർത്തിക്കാമെന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. അ പ്പോൾ അതിനുവേണ്ട കായ്മങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ ബോദ്ധ്യം. ഇതിനു വിപരീതം വരാതിരിക്കണമെന്നുറപ്പു വേണമെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ മുത്തേടനേയുംകൂടി ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു മെമ്പറാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ ഈ ആവലാതി ഉണ്ടാ കുകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: The Holy Bible says that Jehova, the Lord of hosts gave a tablet containing ten commandments to Prophet Moses. Many of us know what the commandments are "Thou Shalt Worship only One God, Thou Shalt not Commit Adultery, Thou Shalt love thy neighbour, etc." Now suppose an officer is appointed to enforce all these commandments. We have got 15 million people here and if that officer is taken to task for not detecting and punishing all the Cochinites out of the 15 millions or how far will it be justified? Likewise is the case here. Suppose in a place like Nemmara a man goes and asks a shop-keeper "Have you got kerosene". The shop-keeper says he has got a little quantity but he would not give it at the rate fixed by the Government. The man says "Never mind the price. You can take whatever price you like and draw up any bill".—Sometimes he does not give a bill at all. The whole point is that it is impossible to check all this unless the people help the officer concerned. Actually what is going on, Sir, is that the consumers are conniving with these merchants in their crime. How can you blame the Diwan Peishkar for the existence of a state of affairs which is impossible to check unless the people themselves help him? How is it possible to detect all this? That is the real position. That is, so far as the price control is concerned, you cannot blame any particular officer for the present state of affairs.

Secondly, as regards rice control it is a very serious matter. I would say we started it when the exigency arose. Nobody could start it before the contingency arose and then if you say that the Government ought to have done something before the contingency arose it is something like saying that you ought to have forseen that a cocoanut would fall upon your head before it fell—When the contingency arose the Government took certain measures. Rice had already been depleted in the State by that time. The only remedy was to get rice from outside. As regards the future, now that the first crop is coming I would advise the Government to see that at least the rice produced in the State is kept within its limits if it is possible in consonance with international relationships. For example, there are two or three landlords in Chittur who get somewhere about a lakh of *paras*. If only the Government would ask them to conserve it or buy it there will be no difficulty. Sir, as may be well known to you paddy can be kept for a year or more. Paddy ought to be stocked. In places like Vadakkancheri which is only about 20 miles from Trichur and five miles from Vaniampara, our State boundary, there are landlords who collect a lakh and forty thousand *paras* of paddy in one year. I hope there is no restriction at all to bring it here. As a matter of fact you will find all the paddy that is grown there is brought to Trichur.

Mr. President: Now there is a prohibition on export.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)*: Then the only thing that could be done is to conserve all the paddy that is grown in the State and have granaries of the Government.

As regards the criticisms on the Revenue Department I have nothing to say about any particular person. I have always been observing that just as you have a residuary clause in the Limitation Act—the Revenue Department is the residuary department of the Cochin State. What all things could not be given to the other dep rtments is given to this department, cyclone relief, and all kinds of relief, rice control, price control, food control, hundreds of enquiries and then food production scheme. The Diwan Peishkar is only one man and I think there should be more decentralisation. I personally believe that the Revenue Department is given too many things to attend to and if any shortcomings arise the fault lies in the system and not in the personnel of the department.

Mr. M. K. Devassy *(Adur)*: Sir, In commenting on this motion I am very anxious to avoid both extremes. If this motion is intended as it would appear from the Mover's speech to censor the Diwan Peishkar I wish to wash my hands clean of the matter and I have nothing to do with it. No one in this House is unaware of the seriousness of the problem and the various difficulties attendant on a proper solution of this question. It is not a surprise to this House to know that the non-fixation of the prices in Tanjore and Cocoanada has been to a large extent responsible for the fluctuating prices obtaining in our State. Nor can it be a surpirse that if retail merchants have not been able to sell at schedule rates it has been largely due to the fact that they were not in a position to obtain rice at controlled prices from wholesale merchants. Appreciating the question broadly based on these features I think it would be good on the part of the Government also to realise the importance of some other aspects. The question is not mainly a question of fixing the prices alone. The real question is to see that the rice is available at the controlled prices. In other words, if the system of price control obtaining today is incapable of seeing that rice is made available to the people at fixed prices the scheme is a tremendous failure and a disaster to the country.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

While the Government has done something now to see that rice is available to retail merchants at controlled prices, it is the duty of the Government to see that retail merchants sell at the controlled rates. I would put one or two questions to the Government on this matter. There were instances when not a particle of rice was available in certain localities and, to the best of my information, the Government has been given information about it. I would for example cite Kattur, where for one or two days no rice was available and the moment the rate of price was raised, we found rice coming out bags after bags. I would ask therefore what is the reason for this? How is it that rice came in from places where there was no rice at all? What accounts for this mysterious disappearance and appearance of rice? It is for the Government to examine the reason for this. It is for the Government to see whether there are possibilities of merchants deliberately concealing the stock and evading sale of rice at controlled prices. It is a very important aspect because I would bring to the notice of the Government that if the Government is not aware, there are several merchants who have got their private godowns, away from their shops, and away from the eyes of the public or officers; and if an officer goes to examine the shops he will be led straightaway to the shop where he has not much stock of rice, while as a matter of fact, there will be concealed stocks in his private godown. These are tricks so well known to merchants; they are well versed and experienced in such tricks. I shall not be surprised if the Diwan Peishkar goes there to examine the stock and the true facts are concealed from him. I am inviting the attention of the Government to this aspect for the purpose of framing such rules as would enable the Government to find out the stock in hand on a ready perusal of the records which the merchants should be compelled to place before the authorities. I believe that some provision has been made for this in the Food Grain Control Ordinance.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* It existed before that.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* If it had been existing before, I must state with a sense of regret that you have not availed yourself of the advantage of that system.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* We have done it.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* The Diwan Peishkar need not misunderstand me. I am saying this from experience, from the enormous number of complaints which we as public representatives have been receiving from time to time that rice is not available at controlled prices. I don't want to condemn the Government for reasons which are well known to Government and for us. I am now inviting the attention of the Government to this important aspect, because unless you see that rice is made available, your price control system is meaningless; the money spent on it is meaningless; and the energy wasted on it is meaningless.

Another aspect to which I would invite the attention of the Government is that even in the supply of rice from Government depots, I understand from very reliable sources, that there is a considerable diminution of rice in the quantity supplied. When I had occasion to visit Kattur, Mr. George Panikulam, retired Joint Secretary, informed me that in one sack of rice there was a diminution of six pounds of rice. And that was not in a solitary instance but in several sacks sold in that locality.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* Why did he not complain?

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* When a man like Mr. George Panikulam, who is more honest than even Harichandran.....

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* When a person of the position and responsibility of Mr. George Panikulam understands such a thing and has not cared to report the matter, he has neglected his duty of informing the Government about it. How then will the price control system work effectively? How do you explain for this attitude of his....*(Hear, hear).*

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* He has informed me and I have made enquiries. I will let you know about it in the course of my speech.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* No Hon'ble Member in this House will misunderstand me that I am condemning the Government in this matter. No. My object is to place certain facts which are known to me as a Council member for the consideration of the Government, so that the Government may in future find its way to remedy these defects if they are true. I am conscious of the fact, Sir, that it is equally the duty of public to bring these instances before the Government and co-operate with the Government in the successful working of the scheme and I can state with pride that I have been one of those who have been advocating this principle and appealing to the public to co-operate with the Government by giving timely information. That is not my point at all. I am on this question that Government should pay greater and greater attention to these aspects and should see that the scheme that is proposed by the Government is properly worked out. I can understand, Sir, that it is not possible for a single officer like the Diwan Peishkar to go into the minute details of the question. He is as much human as I am,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

He has got as many weaknesses as I have; perhaps I have got more. I take this opportunity now, Sir, to invite the attention of the Diwan Peishkar to an important psychological aspect. That psychological aspect is this. The Diwan Peishkar, to the best of my knowledge, is a very honest officer. He is a man who is paying due attention to his work and exerting every minute for the satisfactory discharge of his duties. I am not a judge of his intellectual ability. If such an officer who is in charge of such an important department which is in the public eye at every moment is attacked from several quarters, an honest officer may feel that sense of despondency which may create in him a hatred against the whole world and which may even induce him to give up his work. Sir, nobody need laugh. I can read the Diwan Peishkar's face as much as anybody else. I am telling him that there will be criticisms from all quarters. That is the remuneration for the thankless task of a public worker. But you should not cultivate a sense of hatred against all complainants who approach you, against all complaints that are brought to you. We are here to strengthen your hands; we are here to encourage you from strength to strength, as long as you do honest work. The moment you look at criticisms, either ill-founded or well-founded, with a sense of despondency, that will spoil you, that will spoil the Government, that will spoil the public. I am simply giving a warning which I think will be useful in this connection. I don't wish to add anything more.

Mr. E. Ikkanda Warrier *(Cheruthuruthi)*: Sir, as one who has been taking or who claims to have taken some keen and anxious interest in this rice question, I wish to speak a few words. The cut motion contains two parts. The first part is the discussion about the system of price control and the rice control that is available here and the second part to record our dissatisfaction against what the Government has done so far. Certainly at the outset I must say I do not agree with the second part. With the first part, I shall try without taking much of the precious time of this Council to state my conclusions categorically so far as I was able to come to it. They are these. The Government so far as I have understood them have been very anxiously considering this question, doing everything that they can possibly can to solve this most difficult problem. I am certain that some of the officers who are entrusted to do the work are taking personal interest, much more interest that can be expected of the Officers occupying that position. My second point is this, that the system as at present devised is working satisfactorily, although I may not perfectly agree with everything that has been done. My third conclusion is that the reason for the apparent scarcity and the high prices that we find is due not so much to the want of care of action taken by the Government, but due to certain causes which have not been properly tackled by the Government. I mean, the profiteering by the merchants. The real trouble so far as we can see is this. The whole aim with which we have started the work is this. We want to supply the public with rice at a reasonable price The complaint is the public is not getting that rice at a reasonable price. Why? My conclusion is that it is due to the profiteering by the merchants. They are the only persons who supply these articles, and my solution for this difficulty is that unless we find an alternative source of supply, it will be impossible by the control system and the rules that you have framed to effectively control the prices and the supply of rice, and the whole thing will end in a farce and will end in absolute uselessness and will not be capable of achieving the object you have in view, unless you organise an alternative source of supply and distribution. I mean a different agency other than the merchants in healthy competition with the merchants. Then alone you will be able to solve this problem. I may also go to the extent of saying that the Government is taking every active step. They are strengthening the Officers to work the rules; they are discussing with the neighbouring States; they are discussing with all sorts of people, and I think they are spending a lot of time, framing rules and trying to enforce them. Yet, they are unable to solve the problem.

The next conclusion that I come to is about the supply of rice. At present nobody can say as to whether we will be able to have an adequate supply throughout the State, unless we try it. I understand from what I was able to gather and by a cross-examination of the Government servants entrusted with the task that they have every reasonable certainty in anticipating that there will not be so much scarcity, at any rate, as the public think there would be and we have to remember that at a time of crisis like this, we have certainly to wait and see what is going to happen, because there is no use blaming any Officer for not getting that statistics or this statistics; because this situation was never expected and could be handled only in the way in which it has been done. At any rate, this House can rest assured with full satisfaction that the Government is doing everything in their power to augment the supply and to see that no waste is committed in this matter and no shortage by any indirect means take place in the State. So we come to this position. It is this. We may have a reasonable quantity of rice and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government will be fixing a reasonable price. How to carry out that? I have been pressing this question before the Diwan and the other Officers. I tried in my humble way to press it during my budget speech, and now I wish to reiterate that fact. The Government must have their own supply depots. The real complaint is that which we get from people who cannot stock their rice and it is those people who are the largest in number in the State. If the rice is sold at Rs. 20 or Rs. 22 per bag, a rich man may not be affected. He can purchase it or he can even go without rice and manage otherwise. But it is the poor man's case that you have to consider. There is no proportionate rise in the wages that you will have noted. Just as there is no proportionate rise in the wages of the poor man and the salaries of Officers and other servants, that discrepancy is felt by them all the more than the other people and it is they who really complain. If they have to be satisfied, Government will have to make their own supply that will act as a deterant upon the merchants who aim at profiteering. We have worked out such a thing successfully at the outbreak of the war. I was then the Chairman of the Trichur Municipality. We opened shops as soon as the merchants raised their prices and we were able to sell. And the moment we started sale in small quantities, the prices came down very much, so much so, there was no sale in the Municipal depot, for over a month. We were selling more than a bag of rice. All the same, we conducted the sale for a pretty long time to control the prices of the other neighbouring shops. The point is this. These merchants there are a very clever set of people. They are any day cleverer than the best lawyer that you can find, the best law and rules and the best Officers you come across. These merchants will get over you. And if you consider that, any number of punishments, any number of complaints that you receive, will not enable you to deal with them squarely. It is their business and you cannot complain. So what we have to do is how to get over them. Have your own shops. You have six Municipalities. Why not ask all the Municipalities to start their own depots, where you can ask them to sell for 8 or 10 hours a day to all these people. Then you can have the Consumers' Co-operative Society. I explained, you have already 15 or 20 Co-operative Societies. Some of the Municipalities are doing very good work. You can work through them. You can compel them to work. To my great sorrow, the Irinjalakkuda Municipality did not want to continue it, and asked the Government to start it. I heard this only two or three days back. It is a very sad stage of affairs. I did not want to make any reflection. I cannot think of a graver harm that the Municipality has done for their constituency, if they have stopped their rice and kerosene depot. The Government can start the Consumers' Co-operative Society. That you have already have. You can strengthen the Co-operative Societies by advancing loans and encourage them to do it. You can also take advantage of the Village Committees which the Hon'ble Minister for Rural Development has brought into existence—about 80 or 85. I am sure most of them are giving us very satisfactory results. You can ask all the public-spirited men of different localities to help you in the discharge of your duties. You can take the Minister into closer association and consultation in dealing with these matters and organise a series of societies all over the State, to sell rice for retail prices at reasonable price. If you do that at least in 30 places or 20 places efficiently, that will have a tendency to regulate and control the prices. That alone according to me will solve this difficulty. With these few words, I oppose the spirit in which the cut motion was moved in this House.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടിനെ മുഴൊത്ത ശാപം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നഞ്ചപ്പയ്യൻ എന്നൊരാളാണെന്നു തോന്നുന്നു ഇവിടെ ദിവാൻജിയായിരുന്ന കാലം മുതൽ കിട്ടിട്ടുള്ളതാണു് ആ ശാപം. "ചോറുള്ളവനു കൂറില്ലാതേയും കൂറുള്ളവനു ചോറില്ലാതേയും" വരട്ടെ എന്നതാണു് ആ ശാപം. വളരെ ആത്മാർത്ഥതയോടും സ്വാർത്ഥരാഹിത്യത്തോടുംകൂടി സേവനം ചെയ്യുന്ന ഗവൺമെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അസ്വാനത്തു് ആക്ഷേപിക്കുകയെന്നുള്ള സ്വഭാവം നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സാധാരണമായി കണ്ടുവരുന്നതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. അതു് ആ ശാപത്തിന്റെ ഫലമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രൈസ് കൺട്രോളിനേയും റൈസ് കൺട്രോളിനേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള നിലവിളി കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് അടിസ്ഥാനരഹിതമായിട്ടുള്ള ഒരു സംസാരമാണെന്നുള്ളതു് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അയതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു തൻറേടം അതിനു ചുമതലപ്പെട്ടവർക്കു കാണുന്നില്ല. ആദ്യംതന്നെ ഇവിടെ മറവുള്ള രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വിലനിയന്ത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടാണെന്നു നമുക്കു അഭിമാനിക്കാം. കൊച്ചിയിൽ വിലനിയന്ത്രണം ചെയ്തതിനുശേഷമല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തും ഉണ്ടായതായിട്ട അറിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മുന്നോട്ടിയായി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള കൊച്ചിരാജ്യത്തു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ആക്ഷേപത്തിനു് എങ്ങിനെയാണു വഴിവന്നതെന്നു ആലോചിക്കുവാൻപോലും ഇട കാണുന്നില്ല. പിന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവൃത്തിചെയ്യാത്തതിനെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെ മാത്രമെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ വഴിയുള്ളു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെ ഗുണദോഷവിവേചനം ചെയ്യാതേയും സ്ഥാനത്തോ, അസ്ഥാനത്തോ എന്നു നോക്കാതേയും ആക്ഷേപിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടതു്. ദിവാൻ സർ ഷൺമുഖം ചെട്ടി ഒരിക്കൽ തുശ്ശിവപേരൂർവെച്ചുണ്ടായ ഒരു തേയിലസല്ക്കാരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ തുശ്ശിവപേരൂരിൽ രണ്ടു തരക്കാരുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നു കൺടാഗ്രസ്സു് ക്രീടിക്സു്, മറെറാന്നു ടോഡീസ്. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു തരക്കാരെയാണു് തുശ്ശിവപേരൂരിൽ കാണുന്നതെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ആ കൺടാഗ്രസ്സു് ക്രീട്ടിക്സു് എന്നു പറയുന്ന ആളുകളെയാണു് ഇപ്പോൾ ഈ നിയമസഭയിലും അധികം കാണുവാൻ കഴിയുന്നതു്. ഏന്നാൽ നല്ലതു ചെയ്യുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും തെറ്റുചെയ്യുന്നവരെ ഉപദേശിക്കുകയുമാണുവേണ്ടതു്.

വിലനിയന്ത്രണകാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു ചിലതെല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മെണ്ടിനുമാത്രമേ ചുമതലയുള്ളുവെന്നു പൊതുജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അബദ്ധമാണു്. ഇതിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനേക്കാൾ വലിയൊരു ചുമതല പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടു്. പൊതുജനങ്ങളാണു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽനിന്നു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർ. നാട്ടിൽ ക്ഷേമത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്ന പൊതുജനങ്ങൾ ഈവക സംഗതികളെ വേണ്ടതുപോലെ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു് പ്രവൃത്തിക്കാതെ അഥവാ, ചുമതലയും അഹ്തയും ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിപ്പിക്കാതെ അതു ചുമതലപ്പെട്ടു് ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻമാത്രം പുറപ്പെടുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നു ഞാൻ എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതനോടു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

വിലനിയന്ത്രണകാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു ചില്ലറ കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള നിബന്ധനയനുസരിച്ചു അവർക്കു വില്ക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പറഞ്ഞതു് വാസ്തവമാണു്. മൊത്തക്കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നു അവർക്കു കിട്ടിയ വിലത്തോതനുസരിച്ചു ചില്ലറക്കച്ചവടക്കാർക്കു അവരുടെ വിഭവങ്ങൾ വില്ക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ചില കച്ചവടക്കാർ ചിലകാലത്തേക്കു അരി കൊണ്ടുവരാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതുകൊണ്ടാണു് ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ചില ചില്ലറകച്ചവടക്കാരുടെ കയ്യിൽ അരിയില്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്നാണു് സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണംകൊണ്ടു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. തുശ്ശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിലെങ്കും അരിയില്ലെന്നുകണ്ടു ചില്ലറക്കച്ചവടക്കാർ ബഹളമുണ്ടാക്കിയ അവസരത്തിൽ സംഗതിവശാൽ ഞാൻ തുശ്ശിവപേരൂരുണ്ടായിരുന്നു. വിലനിയന്ത്രണ അസിസ്റ്റൻറ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അടുക്കൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണു് വേറെ ചിലർ അരിയില്ലെന്ന ആവലാതിയുംകൊണ്ടു അവിടെ വന്നതു്. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ അരിയുള്ളതു് കീലോണിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നാണു് അറിഞ്ഞതു്. അതായതു് വലിയൊരു ബാങ്കുകാരുടെ പക്കൽനിന്നും പണം കടമെടുത്തു അരി വാങ്ങുകയും ആ അരി പണത്തിനു ഈടായി ബാങ്കുകാരുടെ കസ്റ്റഡിയിൽതന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നാണു് അറിഞ്ഞതു്. ഉടനെ വിലനിയന്ത്രണ അസിസ്റ്റൻറ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അതിലിടപെട്ടു അരിവാങ്ങി അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്തു് അരിക്കു യാതൊരു ക്ഷാമവും വന്നിട്ടില്ല. വിലനിയന്ത്രണക്കാര്യത്തിൽ മുഴുവനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിലുള്ള ആക്ഷേപമേയുള്ളുവെന്നു അഭിപ്രായം വരത്തക്കനിലയിൽ കമ്മിറ്റിയിൽ തുശ്ശിവപേരൂർനിന്നു് ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നു് ഉപക്ഷേപകർത്താവുതന്നെ ഇവിടെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തോടു് ഞാൻ പറയുന്നതു് തുശ്ശിവപേരൂർ മില്ലുടമസ്ഥന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ ഒരാൾ ഈ കമ്മിറ്റിയിലെ മെമ്പറാണെന്നാണു്. അതായതു് വി. കെ. രാമൻ മേനോൻ. ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും ഗവമ്മെണ്ടു ഈ സംഗതിയിൽ ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടു്.

The House rose for lunch at 1. p.m. and reassembled at 2-30 p.m. with M. R. Ry. T. A. Ramachandra Ayyar Avl., Panel Chairman, in the Chair.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സു്. പണിക്കർ : സർ, വിലനിയന്ത്രണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കമ്മി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റിയിൽ തുടിവപേത്രരിൽനിന്നും ഒരു മെമ്പറെ എടുക്കാതിരുന്ന ആക്ഷേപവും ഇവിടെ പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്".

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: കമ്മിറ്റിയെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപമില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: കമ്മിറ്റിയും ഗവമ്മെണ്ടും വിലനിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപമുണ്ടെങ്കിലുംതന്നെ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതിലുണ്ടായിരുന്ന ചുമതല നിവ്വഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് വ്യസനസമേതം ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് ഈ സംഗതിയിൽ അല്പം അബദ്ധം പറ്റിയിട്ടില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിലനിയന്ത്രണത്തോടൊപ്പംതന്നെ അരിനിയന്ത്രണവും ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. തുടിവപേത്രർവെച്ചു് കൂടിയ താലൂക്കു് കമ്മിറ്റിയിൽ ഭക്ഷണവിഭവങ്ങൾ ശേഖരിക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംസാരത്തിന്നിടയിൽ ഞാൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള നെല്ലു് പുറത്തു പോകാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അതിന്നു് ചില പദ്ധതികളെല്ലാം അന്നു് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. താലൂക്കു കമ്മിറ്റിയോ ഗവമ്മെണ്ടോ അതു അവഗണിച്ചതുകൊണ്ടാണു് ഈ ആക്ഷേപത്തിന്നു ഇടവന്നതെന്നാണു് എന്റെ വിചാരം.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: ആ വിവരം ദിവാൻപേഷ്കാരോടു് പറഞ്ഞുവോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നിയില്ല. കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുമെന്ന വിശ്വാസത്താൽ പറഞ്ഞില്ലെന്നേയുള്ളു.

ഇപ്പോഴും അരിനിയന്ത്രണകാര്യത്തിലും വില നിയന്ത്രണകാര്യത്തിലും ഒരുപോലെ ഗവമ്മെണ്ടു് പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് കാണുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. വില നിയന്ത്രണകാര്യത്തിൽ വല്ല വീഴ്ചയും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഭാഗത്തു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അതായതു സമയം ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കേണ്ട സംഗതി ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കുക. കീലോൺപ്രകാരം കുറെ അരി തുടിവപേത്രരിൽ സ്റ്റോക്കുണ്ടായിരുന്ന എന്ന സംഗതി അറിവായ ഉടനെ ഞാൻ അതിന്നു് ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഉടനെ ബാങ്കുകാരെ ചെന്നുകണ്ടു് ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ അവനവന്റെ അറിവിൽ പെടുന്ന സംഗതികളും അതിന്നു് ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അറിയിക്കുവാൻ ഓരോരുത്തർക്കും ചുമതലയുണ്ടു്. എല്ലാറ്റിലും ഗവമ്മെണ്ടിനെ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ലെന്നാണു് ഈ സംഗതിയിൽ ഞാൻ പറയുന്നതു്. മദ്രാസു് സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നമ്മൾക്കനുവദിച്ചു അരി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു വണ്ടികളും കിട്ടുവാനുണ്ടായ പ്രയാസം ദിവാൻജിയും അധീശഗവമ്മെണ്ടും തമ്മിൽ നടത്തിയ കത്തിടപാടിന്റെ ഫലമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. ഗവമ്മെണ്ടു് ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്തിട്ടുള്ള അബദ്ധത്തെപ്പറ്റിയും പറയാതെതരമില്ല. അരിനിയന്ത്രണം വന്നതോടുകൂടി നെല്ലു് വിൽക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് ഒരു ആർഡർ ഗവമ്മെണ്ടു് പല വലിയ കൃഷിക്കാർക്കും മറവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലുള്ള നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടു് എടുക്കുവാനായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചതിനുശേഷം കൃഷിക്കാരോടു് നെല്ലു് പുറത്തു വിൽക്കരുതെന്നും അതു് ഗവമ്മെണ്ടു് എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടു് മാസം ഒന്നു രണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും ഗവമ്മെണ്ടു് ആ നെല്ലു് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുകയൊ നെല്ലു് വിൽക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയൊ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ കർഷകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. (ഹിയർ, ഹിയർ). അവിടെയുണ്ടാകുന്ന നെല്ലു് പൊള്ളാച്ചി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലാണു് വിറ്റുവരുന്നതു്. ആ നെല്ലു് പുറത്തു വിൽക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു് വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ നെല്ലു് ഒക്കെ ഗവമ്മെണ്ടു് അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ തീർപ്പുപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള വിലക്കുതന്നെ ഉടനെ വാങ്ങണം. ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ നെല്ലും വാങ്ങണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് സാദ്ധ്യമല്ല. (കപ്ത്താൻ). ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലുള്ള നെല്ലു മാത്രമല്ലാതെ മനക്കോടി കായലിലുണ്ടാകുന്ന നെല്ലും ഗവമ്മെണ്ടു് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി ശേഖരിക്കണമെന്നുപറഞ്ഞാൽ അതു അസാദ്ധ്യമാണു്. കോടി കണക്കു പറ നെല്ലാണു് ഉണ്ടാകുന്നതു്. അതൊക്കെ ഗവമ്മെണ്ടു് വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നു് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് ഞാൻ എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. രാമചന്ദ്രയ്യരോടു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്യേണ്ടതു് ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മ്മെണ്ട വിലനിരക്കിൽ കച്ചവടക്കാക്ക് നെല്ല കൊടുപ്പിക്കുകയും, ഗവമ്മെണ്ട വിലനിരക്കിൽ കച്ചവടം നടത്തുന്നതിന്ന് കച്ചവടക്കാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്. പിന്നെ ഒരു വശം ഇതിലുള്ളതു ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അരിനിയന്ത്രണ കായ്ത്തിലും വിലനിയന്ത്രണ കായ്ത്തിലും ഗവമ്മെണ്ടു് വില്ലേജു് കമ്മിറിറികളെ ഏല്പെട്ടത്തി കച്ചവടക്കാർ വല്ല അഴിമതികളും നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന പരിശോധിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിന്നു് ഓരോ പഞ്ചായത്തിലും ഇപ്പോൾ ഓരോ കമ്മിറിറിയുള്ളതുപോലെ നിസ്വാത്മികളും പൊതുജനക്ഷേമകാംക്ഷികളും ആയ ഓരോ വില്ലേജിലേയും പൌരപ്രമാണികളെ ഓരോ വില്ലേജു കമ്മിറിറിയായി നിയമിക്കുന്നതായാൽ കച്ചവടക്കാർ വല്ല അഴിമതിയും നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഉടനെ നിവർത്തൽചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഡിപ്പോ തുറക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതു് തുറന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഇപ്പോൾ അരിനിയന്ത്രണത്തിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടാകയില്ലെ എന്നു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇതിനെന്തെല്ലാം നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കിയാലും എത്രയെല്ലാം ഡിപ്പോകൾ ഗവമ്മെണ്ടു് തുറന്നാലും ജനങ്ങൾ നന്നാകാതെ അതൊന്നും ഫലത്തിലാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പ്രയാസമാണു്. കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധകാലത്തു് അരി ഡിപ്പോകൾ പല സ്ഥലത്തും ഗവമ്മെണ്ടു് സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. അതുമൂലം എത്ര ആളുകൾക്കു് പണക്കാരാകാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്ന സംഗതി ഒരുമാതിരി എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കായ്മാണു്. എന്നാൽവളരെ നല്ല ആളുകളുമുണ്ടു്. 'പണമെന്നുപറഞ്ഞാൽ പിണവും വായ പൊളിക്കും' എന്നല്ലേ പഴഞ്ചൊല്ലു്? ഡിപ്പോകൾ തുറക്കുന്നതു് വളരെ നല്ലതാണു്. പക്ഷെ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കായ്മാണതു്. ദിവാൻപേഷ്കാരുടെ ആർജ്ജവനിഷ്ഠയും സത്യസന്ധതയും ഒക്കെ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായി എന്നു വരുവാൻ പ്രയാസമാണു്. അരി ഗവമ്മെണ്ടു് വാങ്ങാത്തതു് നിർബ്ബന്ധബുദ്ധി വെച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും മറ്റും ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാലക്കുടി മെമ്പർ ഇവിടെ പരിതപിച്ചു. സത്യവാനായി ജീവിക്കുന്ന ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഒരു ശമ്പളക്കാരനേയോ അല്ലാത്തപക്ഷം സത്യസന്ധനായി ജീവിക്കുന്ന വേറെ ഒരാളേയൊ അയച്ചു് ഗവമ്മെണ്ടിനു് അരി വാങ്ങിക്കാമായിരുന്നില്ലെയെന്നും അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അരി വാങ്ങിക്കുവാൻ പോയ താസിൽദാർ പ്രാപ്തനും വിശ്വസ്തനും ആണോ എന്ന സംഗതിയെക്കുറിച്ചു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നാണറിയേണ്ടതു്. ഒരുപക്ഷെ തന്നെത്തന്നെ അയക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിയമസഭയും ഗവമ്മെണ്ടും തെറ്റിധരിക്കുമല്ലൊ എന്നു വിചാരിച്ചു് മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദപൈയുടെ പേർ പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളു. സത്യസന്ധനായിട്ടുള്ള ആളെ മാത്രമെ ഈ കായ്ത്തിൽ അയക്കുവാൻ പാടുള്ളു. ദിവാൻപേഷ്കാരെ ഗവമ്മെണ്ടു് അരി വാങ്ങുവാൻ അയച്ചു എന്ന സംഗതി ആക്ഷേപാർഹമായ ഒന്നാണെന്നു പറഞ്ഞതും സാധുകരിക്കാവുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. ഈവക സംഗതികളിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ഇതേവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല സംഗതികൾക്കും ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് നന്ദിപറയുന്നതോടൊപ്പം മേലാൽ ഈ കായ്ത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ചെയ്യണമെന്നുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനക്ഷേമത്തെ മുൻനിറുത്തി സത്യസന്ധതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൃത്യനിഷ്ഠയോടുംകൂടി ഇരവുപകൽ പണിയെടുത്തിട്ടും വ്യക്തിവിദ്വേഷത്തെയൊ വർഗ്ഗീയവിദ്വേഷത്തേയൊ മുൻനിറുത്തി ചിലർ കശ്മലമായി വിമർശിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ, ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ കേട്ടു പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകൾക്കു് വെറുപ്പൊ നിരാശയൊ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ലോകം സ്വാർത്ഥലോകമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. എങ്കിലും ആ സേവനത്തിന്റെ മഹിമ നിസ്വാർത്ഥികളും വിവേകബുദ്ധിയുള്ളവരും എന്നും നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നതായിരിക്കും.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: Sir, I desire to add something to the discussion that has taken place in this House today. But one point which I would like to draw the attention of the House to is this—that the cut motion is worded in such a fashion that it is not possible for any member to vote for it; because, I think it has been a peculiar good fortune of the Hon'ble Member who moved this motion to mix together in one cut motion almost all the incongruous points so that those who side with him find it impossible to support him because of the other atrocious statements contained therein. Now, let us try to analyse the cut motion that is now before the House. It is to discuss the Diwan Peishkar's handling the price control and rice control in Cochin and to record the thorough dissatisfaction of the public in the matter,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Now, if my friend, the Hon'ble Member for Chalakkudi, is the only representative of the public I appreciate this cut motion. Unfortunately, he forgets there are other members who have come into the Council as representatives of the public of the various constituencies. Therefore, my submission is that this particular cut motion will have to be understood as two distinct motions, one, as regards the Diwan Peishkar's handling of the price control, and two, the Diwan Peishkar's handling of the rice control in Cochin. As regards the first part of the cut motion, I don't think I have anything very useful to add to what has already been said by the Hon'ble Member for Kanayannur-Ezhuvas. Along with him, I am a member of the Price Control Committee. In the matter of fixing the prices, the method we have been adopting has been to get the ruling rates of the market and add to it the incidental expenditure of bringing down the rice from the source of supply to the State and give a very moderate profit of 2 annas a bag to each merchant. And on all those occasions the Price Control Committee has been meeting. I must assert that we have been given almost all the available information that the Diwan Peishkar had, and as such, my submission is that the prices that have been fixed by the committee and accepted by the Government have been as fair as possible. As regards the handling of rice control in Cochin, I am at one with the Hon'ble mover of the motion that all is not right. Now, the Policy adopted by the Government in the matter of rice control has been to purchase large quantities of rice and then issue the same to retailers all over the State. Now, my submission to the House is that this is not enough. If it is the intention of the Government to be a competitor to the various wholesalers in the State, I think the Government has achieved its object. Unfortunately, in my opinion, the aim of the Government should be something different. The aim of the Government in purchasing rice should be to see that rice is supplied at rates which will be a sort of wholesome corrective to the tendency of prices to go upward. In this connection, my friend the Hon'ble Member for Cheruthuruthi, has already brought to the notice of the House the fact that when the Municipal depot at Trichur was functioning, it was possible for the people of Trichur to get rice at the prices fixed during those days. Now my submission to the House is that a similar policy ought to be adopted by the Government. There is no meaning in saying that if Government depots are started, there will be wholesome corruption. For the matter of that, that is a charge which anybody can level against any Government officer. Depots which are started and not properly controlled will normally result in corruption. But if the agencies are such that the possibilities of corruption are absolutely minimised, then my submission to the House is it will be possible for the people of a particular locality to get rice at the controlled rates from the depot which supply will in its turn compel the retailers in the locality to sell rice at the same price.

Then one more aspect in which I am dissatisfied with the rice control as handed over to the Diwan Peishkar is as regards the allocation or the distribution of quota among the merchants of the State. Now, as I have understood, the policy of the Government seems to be to distribute the quota in conjunction with the Travancore Government, and as far as possible, I understand that no new comer in the rice trade is allowed to come in. The explanation given by the Diwan seems to have been that these merchants who have already been in the field have been supplied with rice from Burma and when once the supply from there was stopped, there is the duty on the part of the Government to see that they do not lose and so a large part of the quota should be given to them. I submit that it is absolutely improper to argue on those lines. That idea on the part of the Government is the normal result of the anxiety to safeguard the vested interests. I cannot understand what difficulty there is for the Government to allow any outsider to come in provided he is a sufficiently solvent man and furnishes sufficient guarantee, to import rice into Cochin. Now, it has to be understood that the quantity that is available for the Cochin State is absolutely limited and if that limited quantity is distributed among the people who were dealing in rice before the normal result is that there will be absolute impossibility for any new person to come into the field. If the other persons are prevented to come to the field, there will be complete monopoly which will be impossible to destroy in normal times. So, my submission before the House is that the policy of the Government in the matter of rice control should be not only the opening of retail depots all over the country but also the distribution of the quota among more persons. I am not suggesting for a moment that these depots should take the place of the retailers now doing the trade. These Government depots should be in the field to correct the tendencies of prices going up, because of the normal difficulty of enforcing the price control rules. Along with that, the Government should find it possible to encourage as many newcomers in the field as possible, provided they are able to furnish sufficient guarantee that they will be able to fulfil their obligations.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* If you start so many depots, would it not be a costly affair?

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* There are about 285 villages. I will say, take a unit of 10 villages. Then 27 or 28 depots will be started. Have a local authority, either the Panchayat or a co-operative distributing society, and then entrust the sale of rice to them, with a check by the Diwan Peishkar or non-official members.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* 10 villages means 8 or 10 miles apart. The people may not be able to go and purchase rice from these depots. A depot has to be started in each village.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* If 27 or 30 depots are started, that will have to use a wholesome influenc in checking the tendency of prices. And if the Government finds any benefit, then more shops can be started. If they are found unnecessary, they can be closed down.

Mr. V. N. Damodaran Nambiar *(Trippunittura):* I oppose this cut motion. I oppose it not because there is no increase in the price of essential commodities now on account of the outbreak of war, and not because there is not a dearth in the supply of the essential necessaries of life now. I oppose the motion because I think there is absolutely nothing wrong in the Diwan Peishkar's handling of the matters entrusted to him. I should think that my hon'ble friend who has been responsible for moving this motion, if he had known some of the fundamentals about the rise of prices in general, would not have brought this motion and thought it proper to condemn the action of the Diwan Peishkar in handling the price control scheme. Prices of commodities are not subject to arbitrary control to any great extent. There are several factors which govern the price of commodities such as the availability of the purchasing power in the hands of the people the cost of production of the articles in respect of the prices of which we attempt to control, and also the supply and demand of the particular commodity. If we examine the rise in the price of articles in general since the outbreak of war, nobody can deny that we will be able to notice from 50 to 75 per cent increase in the price. My submission to the House is that it is only the natural outcome of the particular circumstances under which we are living. There is the war; the supply from Burma has been cut; and from reports I understand that on account of the emergency of the war, the Government of India have had to increase their note supply three fold. Again there is the factor that the cost of living has increased and consequently labour charges have also increased. All these factors go towards fixing the prices and it is not possible under ordinary circumstances to control the same by any officer. If we control the retail prices at which rice is to be sold for example, and if we say that every retailer should sell rice only at a particular rate even though he got the supply of his rice at a higher rate, the natural result would be that he will cease to sell rice to the consumers. If we again try to control the wholesale price of rice and say that the wholesaler should not sell rice at a price higher than a particular rate, then sometimes he may have to stop importing rice. So everything will have to be traced ultimately back to the source of supply. If we try to control prices at the source, most probably, the producer may be affected and the producer may refuse to produce. So it is a very intricate problem and it cannot be said for a moment that in the matter of controlling prices the Diwan Peishkar has not acted in the proper way. Therefore the only solution for this difficulty is, as my Hon'ble Friend the Member for Cheruthuruthi pointed out for the Government to take up the supply. In such emergencies, it is the imperative duty of the government to take up the business of supplying rice, enter directly into the market and see that every consumer gets the required quantity of this essential commodity at the price fixed by them. Without actually entering into the market and doing the business of the merchants, I do not think any Government will be able to effectually control prices mechanically or arbitrarily. I have read a recent report in the papers wherein Mahatma Gandhi has said that in such emergent situations, it is the imperative duty of the Government to see that essential foodstuffs, such as rice and other articles, should be made available to the public like stamps from post offices. I repeat that statement. There is no use of shirking this responsibility. These are emergent days; not ordinary times. If we cannot control the prices, and if we cannot ensure that the consumer gets the essential foodstuffs for the prices we have fixed, then it is the duty of the Government to enter into the field and see that every individual gets at least the absolute necessaries at a reasonable price.

One argument that may be advanced against the policy of the Government opening retail depots, may be that it is not a healthy proposition to compete with the ordinary retailers by starting separate rice depots of their own. My submission to the House is that I cannot understand why the Government should not enter into the field and open rice depots of their

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

own to regulate the prices. As my Hon'ble Friend Mr. Ikkanda Warriar has stated before, in Trichur when the Municipality started a depot, for some time, they had very good sales and it was noticeable that after some time the sales were completely stopped. That shows that if there is a depot which commands the confidence of the people, if there is a depot at which they can get rice at reasonable prices, all the other merchants will automatically reduce the prices. They will be compelled to sell at the price fixed by the Government. The Government do not enter the field as a competitor to the retail merchants. They are only entering the field in order to ensure a proper supply of the articles at the prices fixed by the Government. I would urge upon the Government to open at least one depot in every village. It may not be necessary for the Government to open depots in all the villages to begin with, because in the northern taluks there is not such a scarcity of rice as there is in the southern taluks. It may be necessary only to open a few depots in the southern taluks.

Then there is another argument. By opening a few depots here and there, all people may not be able to go to the depots and purchase their necessaries. My submission to the House is that I know of instances where poor people who usually purchase rice for half an anna or one anna per day have absolutely no difficulty in walking four or five miles if they are sure that they will get their requirements at a reasonably low price. Therefore there will not be absolutely any difficulty on the part of these poor people. My submission is that the Government should not shirk their responsibility. It is the duty of the Government to come into the field, and to open as many rice depots as possible in order to ensure adequate supply of rice to all people at moderate price.

*മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, അരിനിയന്ത്രണം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നടത്തിക്കാ ഒരു പദ്ധതിയല്ല. എപ്പോഴും അതിനെപ്പററി ധാരാളം വിമർശനങ്ങളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിട്ടുവരും. ഇവിടെ അരിയുടെ ക്ഷാമം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി തന്നെ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ട് അതിനു വേണ്ടതായ പ്രോത്സാഹനം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു ഒരു മുൻഗണനയായി പുറപ്പെട്ടതു് ഏറവും ശ്ലാഘനീയമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഇതിൽ ദിവാൻപേഷ്കാരവർകളം വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചിട്ടില്ല, അതുകൊണ്ട് അതു് നല്ലൊരു നിലയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നൊക്കെ പറയുന്നതായാൽ അതിനെ ഞാൻ സപ്പ്രശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു എതിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാണ്. ഞാൻ മട്ടാഞ്ചേരിപട്ടണത്തിൽ സാധാരണ അധികസമയവും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഒരുത്തനായതുകൊണ്ട് ദിവാൻപേഷ്കാർ വളരെ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരു അനുഭവസ്ഥന്റെ നിലയിൽ എനിക്ക് ഇവിടെ പറയുവാൻ സാധിക്കും. അദ്ദേഹം ഓരോ കടകളിലും ദിവസംതോറും കയറിയിറങ്ങി എന്താണ് അവിടത്തെ വിലയെന്നും, മറ്റിതരത്തിലാണ് സാധുക്കൾക്കു അരി വില്ക്കുന്നതെന്നും പരിശോധിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഈ കമ്മിറിയിൽ ഒരു മെമ്പറായിരിക്കുന്നതിനു എനിക്കും ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. റങ്കൂൺ ജപ്പാനു് അധീനപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടത്തെ കച്ചവടക്കാരുടെ ഏജൻസിതരുന്ന ഒരു വിലയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഇവിടത്തെ കച്ചവടക്കാർ വിററിരുന്നതു്. എന്നാൽ റങ്കൂണിൽനിന്നു കിട്ടിയിരുന്ന വില ശരിയായിട്ടുള്ളതായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ശരിയായ ഒരു ഫിഗർ കിട്ടീട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ വില ശരിയാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഇതിനെപ്പററി രഹസ്യമായി റങ്കൂണിലുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനു് കമ്പിയടിച്ചു ചോദിച്ചതിൽ കിട്ടിയ മറുപടിയും ദിവാൻപേഷ്കാർ പറഞ്ഞ വിലയുമായിട്ടു വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ ഉള്ള വില നമുക്കു അല്പം ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു എനിക്കു അപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇതിനുപുറമെ ഈ ഉപക്ഷേപകത്താവിനു് പൊതുവെ അരിക്കു വിലകൂടിയെന്ന ആക്ഷേപം പറയുവാൻ സാധിച്ചതു് നമ്മുടെ അയൽരാജ്യക്കാർക്കു കുറെകൂടി ഗുണകരമായ രീതിയിൽ അരി കിട്ടിയതു നിമിത്തം കുറഞ്ഞവിലക്കു് കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മൂത്തേടൻ: അതു് മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: രണ്ടു് സംഗതിയാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം നോക്കേണ്ടതു്. ഒന്നു്, അമിതമായ വില കച്ചവടക്കാർ എടുക്കാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കുക. രണ്ടു്, അരി ജനങ്ങൾക്കു സുലഭമായി കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ഈ ലക്ഷ്യം ജനങ്ങളുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുക്കാംപാലു സാധുക്കൾക്കുമാത്രം അരി കിട്ടുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നല്ലാതെ അധി

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കം സാലങ്ങളിലും അരി തീരെ കിട്ടീട്ടില്ലെന്നുള്ള ആക്ഷേപം ഇല്ലതന്നെ. നമുക്ക് വ്യത്യാസം കിട്ടിയിരുന്ന ഒരു ചാക്ക് അരിക്ക് ഇപ്പോൾ ഫ്രീ-ൽ ചിലപ്പോൾ രൂപായായി വർദ്ധിക്കുവാനുള്ള കാരണം എന്തുതന്നെയായാലും അതു് ആക്ഷേപംതന്നെയാണു്. ഇതിനെപ്പറ്റി ദിവാൻപേഷ്കാർ നോക്കിയാലും, ഗവൺമെണ്ടുനോക്കിയാലും സാധിക്കുന്നതല്ല ഈ വിലയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെണ്ടിനുപോലും സാധിച്ചിട്ടില്ല. നമുക്ക് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അധികമായത്തെ അരി മാത്രമെ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളു. ബാക്കി കാലത്തേക്കുള്ള അരിക്കു നാം അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് എങ്ങിനെ വില നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു നമ്മൾ ഇവിടെയെടുത്തിരിക്കുന്ന നയം ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമായിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എനിക്കു് ഈ സഭയെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. പിന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സാധുക്കളുടെ പ്രതിപക്ഷ ക്ഷേമണവും കൊള്ളിക്കിഴങ്ങാണു്. എന്നാൽ കൊള്ളികൃഷി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഏതുമുക്കിലും മൂലയിലും ചെന്നു നോക്കിയാൽ വളരെ മനോഹരമായി കൃഷി ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇപ്പോൾ ഒരു തുലാം കൊള്ളിക്കു് ൭ അണയോ, ൫ അണയോ വിലയുണ്ടു്. അതുകാരണം ഇതു് ഒരു വലിയ ആദായമുള്ള കൃഷിയാണെന്നു് വിചാരിച്ചുതുടങ്ങിട്ടുണ്ടു്. ഇതു് നാട്ടിൽ സുലഭമായി കൃഷിചെയ്യുന്നുപക്ഷം സാധുക്കൾക്കു് ഇതിലും കുറഞ്ഞ വിലക്കു കിട്ടുവാൻ സാധിക്കും. ഞാൻ തന്നെ ഇതു് കുറെ കൃഷിചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തരം കയറിന്നു് ധാരാളം ഓർഡർ കിട്ടിയാൽ കണ്ടിക്കു് ൪.൦ ക. വിലയുള്ളതാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അതു ൪൫ ക. യോ ൫൦ ക. യോ വിലക്കു് വാങ്ങിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. അപ്പോൾ ആ സാധനത്തിന്നു് നല്ല വില കിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചും, ധാരാളം ചിലവുള്ളതാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയും ആ തരം കയറു് അധികമായി ആളുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങും. അങ്ങിനെ ആ തരം കയറു് സുലഭമായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു് വരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ വില കുറക്കുകയായി. അതുപോലെതന്നെ ഇപ്പോൾ ചില സാധനങ്ങൾക്കു് ദൌർല്ലഭ്യം, വില കൂടുതലുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു കുറച്ചു കാലത്തേക്കേ നിലനില്ക്കുകയുള്ളു. അങ്ങിനെവരുന്ന ചില്ലറ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടതായ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ നാം എത്തിപ്പോയി. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നമുക്കു ദൌർല്ലഭ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ധാരാളം കൃഷിചെയ്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണു വേണ്ടതു്. അങ്ങിനെയുള്ള വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ടാകുന്നതുവരെ എന്റെ സ്നേഹിതനായ ഈ ഉപക്ഷേപകത്താവിനെ എതിർക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിൽ പൊതുജനങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ പറയുന്നുള്ളു.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: Sir, As far as I have been able to understand the mover of the cut motion, I find that he has levelled a three-fold charge against the Diwan Peishkar, and has come to the summary conclusion that he is unfit for the post, as far as this subject of price control is concerned. I divide his complaints into three. The first is that the fixing of prices has not been made on any scientific basis and that the prices have not been correct. The second is that no attempt has been made to book the people who have violated the prices that have been fixed. The third is that the stocks have been removed by the parties from the State, panic has been created and no attempt had been made in time, to see that the stocks remained within the State for the use of the people. Sir, I have been fortunate to be connected with the price control from the very beginning of this war in the capacity of the President of the Indian Chamber of Commerce. I was the President of the Price Control Committee for about an year and a half. At that time, the chairmen of the three municipalities, of which Mr. Ikkanda Warriar was one, was a member of that committee and it consisted of several other merchants as well as non-officials.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: Now what is the strength of the committee?

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: I think it is 11. I am subject to correction. The system was a bit more elaborate than it is today. We had taluk committees to assist the central price control committee, who would from time to time advise the central committee about the difficulties they felt about the prices and stock in their particular localities. The system that we followed at that time was to get down telegrams from Rangoon, because the source of supply was mainly Rangoon at that time, add up the actual expenses, *i.e.*, conveyance, insurance, cooly and such other charges and come up to the actual price that would cost the merchant in Mattancheri, give them a very narrow margin and fix a price at that level in Mattancheri. To that price was added the cost of taking it to different localities to which these goods would be consigned. The retail merchants were also given a similar narrow margin for selling their stocks.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The committee came to an agreement about prices on this basis and these prices were placed before the government. There were joint conferences between the members of the committee, the merchants, the Diwan and other heads of departments and these prices were fixed. And it was found with the help of those taluk committees much difficulty was not felt in regulating those prices. But the circumstances then and now are not similar.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur-South):* On a point of information. May I know Sir, whether at the time when the first price was fixed, large quantities of rice were exported from Mattancheri to Travancore?

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* Yes.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur-South):* And the reason therefor? .....

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* Because, Cochin is the port for Travancore as well as the adjoining British ports.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur-South):* Is it a fact that at a particular time there was more quantity of rice in Trichur than in Mattancheri?

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* I am not aware of it.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur-South):* More quantity there was in Trichur than in Cochin. Were large quantities of rice being exported to various places?

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* Is it after the import from Burma was stopped?

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* Sir, as I said the circumstances now and then are not similar. The outbreak of war created a panic. The prices rose only on account of panic and not on account of the scarcity of rice. When the panic was over automatically the prices fell down, even below, the prices fixed by the government and I do not think we had an occasion to fix prices on more than one or two occasions. Then the market became quite docile and there was no necessity to regulate prices at all. Now, the state of affairs is different. We are not having plenty of rice as we used to get. The quota for the State is limited and however much we may try, it may not be possible for us to get a grain more than the fixed quota from outside the State. Our other sources depend upon ourselves—to produce more and be satisfied. Now, what happens is this committee has been regulating the prices on this basis of the same old system that had been followed in the State for the past two years from the beginning of the war and it has not deviated in any way from that system. Telegrams were got down from the merchants; we compared them with those that we received from the European Chamber of Commerce. We found that the rates were quite correct and based upon that fixed our prices and recommended to the government to publish thos prices as fair prices for the commodities. My Hon'ble friend the member for Chalakkudi threw out a challenge saying that the prices were never correct and without the help of the government, I take up the challenge. I say that I will be able to prove with facts and figures that the prices are quite correct and arrived at scientifically.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* I beg to differ.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* I can't help.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Cheruthuruthi):* Even then he will differ.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* The second point is that sufficient attention has not been paid to remedy the violation of these prices. I don't myself know which is the correct authority to go into this question; whether it is the price control officer or the Police Department. I think I am correct when I say that the Police Department is more concerned with this than the price control officer.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* The cut motion may then be changed to the Police Department.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* You may change or not change. *(Laughter).* I have told you what I think. The third charge has been the stocks from this country have been depleted suddenly and unexpectedly and no action has been taken by the government to see that such an emergency did not occur. It is on this point, I believe, that the volcanic outbursts also were found in some of the papers against the Diwan Peishkar. Sir, I may tell this House and the public at large that at the time that these stocks were depleted from Mattancheri, the present Diwan Peishkar who is the special officer for prices also was lying safely under operation in the Ernakulam General Hospital under the charge of the Chief Medical Officer. I do not know how you can level the charge upon the person of the Diwan Peishkar when he is not responsible for the work at that particular time. I was surprised how he could have done it. I was also surprised to read in papers and note that undue advantage was taken of a man who was lying in hospital under operation and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the charge was levelled against him when he was not responsible for that work. It was collosal ignorance.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North)*: Then his father must have been responsible.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: Yes, according to the fable of the wolf and the lamb. That accident was also unavoidable to some extent. The House must know that there was great panic in Mattancheri saying that the Port may be bombarded at any time. This kind of panic could not occur in Travancore Ports or in any neighbouring British port because none of these Ports are more vulnerable to the attacks of the enemy than Mattancheri.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: Why should stocks be transferred at all? If necessary, they could have been transferred to Trichur.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: You have not seen what Trichur is. There was no place in Trichur to stock a single grain. Every godown there was full, I can say this from personal knowledge. The Government took advantage of even the school buildings to stock rice. Questions were raised if the stock could not have been transferred to some other place. At that particular time, there was no war risk insurance and the merchants were not prepared to risk and sacrifice then all to enemies' bombing. So after filling all the godowns available in the State, they carried away the stock to Travancore where some place to stock goods was available. Sir even if the Government thought that they could take up the whole of the stock at that time, the Government would have been faced with difficulty of stocking them because all the godowns except in Mattancheri and Ernakulam were full of stock. It was under these unavoidable and inevitable circumstances that the stocks were transferred from Mattancheri. There is no use making this charge against the Diwan Peishkar or any other man who is responsible for this.

Now, Sir, I would like to make one or two suggestions to improve the existing state of affairs. The first is I think it would be quite advisable for the Government to appoint these old Taluk Committees. They would serve as Vigilence Committees to advise the central Price Control Committee about the difficulties that are felt in certain localities about the prices and the stock and other things connected with that. It is very convenient for the Government now to do it because they have got Assistant Price Controllers and if those officers co-operate with the non-official members, it would go a great way in solving the violation of the prices also. I think this arrangement would serve a very useful purpose.

Sir, the second suggestion is this. I know it will be an elaborate one and not very easy to put into practice. Yet I believe that would serve us very well in regulating the prices. We all know the whole trade is now conducted under the license system. Every merchant who has to trade in rice or paddy has to be a licensee. The permits for importing these goods are limited only to some of the licensees, namely licensees who are in Mattancherri, Ernakulam and Trichur. So as one of my previous speakers mentioned, it tends to serve as a monopoly and it is quite possible that when there is a monopoly it has got certain disadvantages and that is of raising and keeping up prices in spite of the fact that the Government might fix very fair prices. It is only natural that when a man gets a monopoly he will try to exploit people because he has that monopoly. What I suggest is even those small merchants who have to store only 20 or 25 bags of rice have to take out licenses. If Government would go to the extent of alloting to all these minor licensees portions of the imported stocks from the wholesale merchants, the whole system can be worked very beautifully. Suppose 40 or 50 thousand bags of rice are imported and that distributed to 6 or 7 merchants, the whole stock remains with them and when a minor licensee goes to them it is up to them to dictate their own prices. But according to me if the Government would divide the whole quantity imported between all these minor licensees and see that these minor licensees get their regular supply fixed by the Government at the fixed prices. I do not think there will be any difficulty for the poor to get rice at the retail prices fixed by the Government.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North)*: May I know the number of these minor licensees?

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: It will be somewhere between 2,000 and 2,500. The only thing to be seen by the Assistant Price Officers is that these minor licensees get the quota at the rates fixed by the Government.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)*: You will have to find the quantity required for each locality separately.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: I do not think there will be any difficulty for that If the various licensees are called upon to give a statement as to the quantity required by them

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

on the basis of the previous four or five months average it is quite easy to find out what the locality requires. I know there is a little bit more of work and some more energy has to be spent. I think if this is done much of the difficulty that we feel just now will be solved.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)*: In some places no imported rice will be required.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: Then they may say they do not require the rice.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)*: In certain other parts they may require rice only for three or four months. I say there will be difficulty in the distribution of this quota.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: I admit there is difficulty. There are the various Taluk Committees. They can recommend to the Government that such and such a locality wants so much of rice. You can adjust those things. Difficulty there is, but with difficulty I say the problem can be solved better. Mr. Poulose anticipates some difficulty. I am not going into that question in details. Even with some difficulty I say we can go a long way to solve this vexed question.

Mr. T. K. Nayar *(Minister for Rural Development)*: Why should there be a separate quota to each locality since the merchants cannot export this rice. They will only purchase for their necessity.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated)*: Suppose a merchant actually requires only 20 bags it is quite possible that. He will have a tendency to indent for more thinking that the prices may go high and he can make some profit out of it. Why should the Government be obliged to give him more than what he wants. It would be safe to give each locality regular allotment and that will facilitate an equal distribution where it is wanted.

Sir, these are the two suggestions that I have to make before the House. I think based upon the facts placed before the House my Hon'ble friend Mr. Moothedan will be forced to revise his judgment and if he does not, I will be lost in admiration of his legal accumen and the skill of his judgment.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, കൊച്ചി രാജ്യത്തു് അരി വില നിയന്ത്രണപദ്ധതി ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനായി പല നടപടികളും സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അവസാനമായി ഗവൺമെണ്ടു് കൈക്കൊണ്ട നയം ഏതാണ്ടു് അംഗീകാരമാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇവിടെനിന്നും ഭക്ഷ്യവിഭവപദാർത്ഥങ്ങൾ പുറംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോകാതിരിക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നടപടികളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ പ്രാണരക്ഷക്കു തികച്ചും പര്യാപ്തവും ഉപകാരപ്രദവുമാണു്. കൊച്ചിയിലേക്കും, തിരുവിതാംകൂറിലേക്കും ആവശ്യമായ അരി ഒരു സംയുക്ത കോട്ടാമൂലം ലഭിക്കുന്നതാണല്ലൊ. ഏതു വിധത്തിലാണു് ആ കോട്ടാപ്രകാരമുള്ള അരി ഇവിടെ എത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുക എന്ന പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയാണു് ഈ സഭ സഗൗരവം ആലോചിക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തേക്കു് ആവശ്യമായ സാമാനങ്ങൾ പുറംരാജ്യത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇവിടത്തെ വ്യാപാരികൾ സദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ വാഗൺ കിട്ടുന്നതിനുള്ള അസൌകര്യവും താമസവുംമൂലം നമുക്കു വേണ്ട സാധനങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമമുണ്ടായിത്തുടങ്ങി. നമ്മുടെ അന്നദിനജീവിതത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ അരി മാത്രമെങ്കിലും ഇവിടെ വരുത്തുവാൻ ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളാണു അവലംബിക്കേണ്ടതെന്നു സഭ കാര്യമായി പര്യാലോചിക്കണം. നമുക്കു് ആവശ്യമായ ചരക്കു റയിൽമാർഗ്ഗം ഇവിടെ വന്നുകിട്ടിയതിനുശേഷം അനന്തരകരണീയങ്ങളെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കാമല്ലൊ. അടുത്ത ഭാവിയിൽ വാഗൺ കിട്ടുവാനുള്ള വിഷമത വർദ്ധിച്ചേക്കുമെന്നും തൻമൂലം ആഹാരവിഭവസംഭരണം പൂർവ്വാധികം ക്ലേശതരമായിത്തീരുമെന്നുമാണു് എന്റെ അനുമാനം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അങ്ങിനെ വരികയില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മിസ്റ്റർ പണിക്കർക്കു് ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി അറിഞ്ഞുകൂടെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. നമുക്കു് ആവശ്യമായ അരിയും മറ്റും ഗവൺമെണ്ടും, വ്യാപാരികളും കൂടി ഉത്സാഹപൂർവ്വം സഹകരിച്ചു ഇവിടെ എത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ഏതവസരത്തിലാണു് വിഷമം നേരിടുകയെന്നു് പറയുവാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ അധീശ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളും സമ്പാദിച്ചു നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും അവിശ്രമം ചെയ്യുന്നതിനു നാം യത്നിക്കുതന്നെവേണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ദിവാൻപേഷ്കാർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിസ്തുലപരിശ്രമങ്ങൾ ശ്ലാഘനീയങ്ങളാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വില്ലേജുകളെ സംബന്ധിച്ചും അല്പം പറയേണ്ടതുണ്ട്. എറണാകുളം, മട്ടാഞ്ചേരി മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലെ വലിയ വ്യാപാരികളിൽ നിന്നു് സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിയിട്ടാണു് ഗ്രാമങ്ങളിലെ ചെറിയ കച്ചവടക്കാർ വില്പന നടത്തുന്നതു്. കൂടുതൽ വിലകൊടുത്തു സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ടതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വിലയനുസരിച്ചു വില്പനവാൻ ഈ ചെറിയ കച്ചവടക്കാക്കു സാധിക്കാതാണു രിക്കുന്നതു്. അരി വിതരണത്തിന്റേയും, വിലയുടേയും സമ്പ്രദായം ദിനംപ്രതി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അക്കാര്യത്തിൽ ദിവാൻപേഷ്കാരെ കുറേപറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. അദ്ദേഹം ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ നിലയിൽ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ കാലെക്കൂട്ടി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ഈ പരിതസ്ഥിതികഠിനമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ നടപടിയനുസരിച്ചു ഗവമ്മെണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വില്ലേജുകളിൽ വില്പന ശരിക്കു് നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യോല്പാദന പദ്ധതി ഇത്രവേഗം നടപ്പിൽ വന്നതു് വില്ലേജു കമ്മിറ്റികൾ കൂടി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. അതുപോലെതന്നെ വിലനിയന്ത്രണകാര്യത്തിൽ ഓരോ വില്ലേജിലും ഓരോ കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ആശാസ്യമായിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

പോലീസു് ഇൻസ്പെക്ടർമാക്കോ, അധികാരപ്പെട്ട മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കോ മാത്രം ഇതിലേക്കു അധികാരം നൽകി ഈ കാര്യം ശരിക്കു നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു സംഗതി ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഈ സംഗതിയിൽ പഞ്ചായത്തുകാക്കോ മറ്റു പ്രതിനിധി സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ വേണ്ട നിയന്ത്രണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു്, അതിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു് ഇന്നത്തെ ഉത്തരവുകൊണ്ടു സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അതിനാവശ്യമുള്ളിടത്തോളം അധികാരങ്ങൾ അവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വില്ലേജിലും ഇതു വേണ്ടപോലെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു്.

ഇനി മറ്റൊരുവാദം ഇവിടെ കേൾക്കുകയുണ്ടായതു് ഡെപ്പോവേണമെന്നുള്ളതാണു്. വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഡെപ്പോകൾ ഒരിക്കലും വിജയപ്രദമാകുമെന്ന വിശ്വാസം എനിക്കില്ല. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തും ഇതുപോലെയുള്ള പല ഡെപ്പോകളും വിജയപ്രദമായിട്ടില്ലെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ വാസ്തവം എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്ങിനെയായാലും പട്ടണങ്ങളിൽ ഡെപ്പോ സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു വിജയപ്രദമാകുമായിരിക്കാം. കാരണം മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ സഹായംകൂടി അതിനു ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അതുപോലെ സഹായിക്കാൻ നാട്ടിൽ ആരും ഉണ്ടാകയില്ലേ?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സക്കാരിൽനിന്നും നടത്തുന്ന ഡെപ്പോകൾ സക്കാർ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നവയായിരിക്കും. അതു തുറക്കുവാനും അടക്കുവാനും ൪ മുതൽ ൧൦ വരെ എന്നോ പത്തു മുതൽ ൧൫ വരെ എന്നോ സമയക്ലിപ്തമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ വില്ലേജുകളിലെ സ്ഥിതി അതല്ല. അവിടെ അധികമാളുകളും തൊഴിലാളികളാണു്. അവർ ജോലി കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾരാത്രി മണി പത്തു പതിനൊന്നാകും. ആ സമയത്തു് ഡെപ്പോവിൽനിന്നു സാമാനംകിട്ടുകയെന്നുള്ളതു കേവലം അസാദ്ധ്യമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു് വില്ലേജുകളിൽ ഡെപ്പോ വേണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു്. വില്ലേജുകൾതോറും ഡെപ്പോകൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു മുന്നൂറോളം ഡെപ്പോകൾ ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തു വേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നതു് ഈ സംഗതിയിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് വില്ലേജുകളിലെ വ്യാപാരികൾക്കു ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ അംഗീകരണം നൽകുകയും വില്ലേജുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഖാന്തിരം കച്ചവടക്കാക്കാവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങൾ ക്ലിപ്തമായ വില നിശ്ചയിച്ചു് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുചെയ്കയും വേണമെന്നാണു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വില്ലേജുകൾതോറും ഡെപ്പോ ആവശ്യമില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ആ ഏർപ്പാടു് വിഷമകരവും ദുർവ്യയ ഹേതുകവുമാണു്.

താലൂക്കുകൾതോറും കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അരി വില്പനയെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം താലൂക്കുകമ്മിറ്റിയിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിശ്വാസമില്ലാത്ത ഒരാളാണ ഞാൻ. ഓരോ താലൂക്കിലും കമ്മിറ്റിവെച്ചു നടത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് താലൂക്കകമ്മിറ്റികൾ ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോഴത്തെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിക്കുതന്നെ ശരിയായ അധികാരങ്ങളുണ്ട്. വ്യാപാരകാര്യപരിചയം വേണ്ടപോലെയുള്ള മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദപ്പൈ തുടങ്ങിയ മൂന്നാലാളുകളെ ഇതിലേയ്ക്കു നിയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകും. പുതിയ തസ്തികകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടോ താലൂക്കകമ്മിറ്റികൾ രൂപവൽകരിച്ചുകൊണ്ടോ യാതൊരു ഗുണവും സ്ഭവിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് നിലവിലുള്ള കമ്മിറ്റിയിൽ കുറെ വ്യാപാരികളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യൻ ചേമ്പർ ഓഫ് കോമേഴ്സ് പോലെയുള്ള കച്ചവടസംഘങ്ങളെക്കൂടി ചേർത്തുനടത്തുന്നപക്ഷം ഗവൺമെണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ ഇതു വിജയകരമായി നടത്തുവാൻ സാധിക്കും. അരിയുടെ ദൌർല്ലഭ്യം പരിഹരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പ്രായോഗികമാർഗ്ഗങ്ങൾ മുഴുവനുംതന്നെ ഗവൺമെണ്ടു് അവലംബിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

ഇനി നെല്ലിനെസംബന്ധിച്ചു് രണ്ടുവാക്കുപറയാം. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വില്ലേജുകളിലെ ജന്മിമാരുടേയും വലിയ വലിയ കർഷകന്മാരുടേയും കയ്യിലാണ് നെല്ലു ധാരാളമായുള്ളതു്. സാധാരണയായി പിറവൂർ താലൂക്കിലും മറ്റും കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവക്കാവശ്യമുള്ള നെല്ലു് കഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ളതു് കോയമ്പത്തൂരിലും മറ്റും കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെ മിച്ചംവരുന്ന നെല്ലു് ൻ ൦ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള മാർക്കറ്റുകളിൽതന്നെ വില്പനനടത്തണമെന്നും അതാതുടമസ്ഥന്മാരോട് ഗവൺമെണ്ടു് ആവശ്യപ്പെടണം. മാർക്കറ്റുനിരക്കനുസരിച്ചു് ആ നെല്ലു് മുഴുവൻ ബാക്കിയുള്ള കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യാൽ കൊച്ചിക്കു പുറത്തു നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്നും നെല്ലുകൊണ്ടുപോയി വില്പനചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

മിസ്റ്റർ പണിക്കർ പറഞ്ഞതുപോലെ ആ നെല്ലുമുഴുവനും ഗവൺമെണ്ടുതന്നെ വാങ്ങിച്ചാലും വിരോധമില്ല. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഏതായാലും മിസ്റ്റർ മൂത്തേടൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിലുള്ള വ്യസനത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഉപക്ഷേപത്തിൽ പറയുംപോലെ അരി, നെല്ലു് എന്നിവയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലോ അവയുടെ വില നിയന്ത്രണത്തിലോ ഉള്ള ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകളുടെ നടപടികളെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള തികഞ്ഞ അസംതൃപ്തിയെ രേഖപ്പെടുത്തുവാനല്ലെങ്കിലും ആ വിഷയത്തിൽ ഇതുനേരം ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി അതിനെ മുന്നു പരിശോധിക്കാതെ വിടുവാൻ എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. രണ്ടു നിലയിലാണ് നാം ഇതിനെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ഒന്നാമത്തെ വാദം പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ആക്ഷേപമുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ഗവൺമെണ്ടിനു ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോളം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ വാദം. ഈ രണ്ടുവാദങ്ങളുടേയും ഇടയ്ക്കിൽ നിന്നുംകൊണ്ടു് ഒരു നിഷ്പക്ഷനിരീക്ഷകന്റെ നിലയിൽ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതെന്താണെന്നു നമുക്കുനോക്കാം. വിലനിയന്ത്രണം; ഇതു് വളരെ അടുത്തകാലത്തുമാത്രം വന്നതാണ് കൊച്ചിയിൽ. അതുകഴിഞ്ഞാണ് അരി, നെല്ലു് മുതലായവയുടെ നിയന്ത്രണം വന്നതു്. ബർമ്മാ ജപ്പാന്റെ അധീനത്തിൽ ആയതിനുശേഷം മാത്രമല്ല, ജപ്പാൻ ബർമ്മായെ ആക്രമിക്കുമെന്നറിയുവാൻ സൌകര്യംകിട്ടിയ ആ കാലംമുതൽക്കുതന്നെ ഒരുകൊല്ലത്തേക്കു മുഴുവനും ആവശ്യമായ നെല്ലു് ഉണ്ടാകുന്നില്ലാത്ത കൊച്ചിയിൽ നെല്ലിനു ക്ഷാമം വരുമെന്നറിയുവാൻ ഗവൺമെണ്ടിനും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്തു്, ഇങ്ങിനെ ഒരു വിഷമഘട്ടം കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടാകുമോ എന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിനു നന്മനസ്സുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പുറത്തുനിന്നു നെല്ലു വാങ്ങി ശേഖരിക്കുവാനും, കൊച്ചിയിലുള്ള നെല്ലു പുറത്തുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുവാനും ഗവൺമെണ്ടിനു സാധിക്കുമായിരുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ അതിരായികിടക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഭാഗങ്ങളിലേക്കും അതോടൊട്ടുകിടക്കുന്ന മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കും സാധാരണയായി നെല്ലുകൊണ്ടുപോയി വില്ക്കുകയെന്നുള്ളതു് കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഒരു പതിവാണ്. കൊച്ചിക്കാവശ്യമുള്ള നെല്ലു് കൊച്ചിയിലുണ്ടോ എന്നു നോക്കീട്ടല്ല ഇവിടെനിന്നും അങ്ങിനെ വില്പന നടത്തുന്നതു്. അതായതു പ്രദേശങ്ങളിലെ നെല്ലു് വില്ക്കുവാനുള്ള ചന്ത ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. നെല്ലുവില്പന നടത്തുകയെന്നുള്ളതു് സാധാരണയായി നെല്ലു് കയ്യിരിപ്പുള്ള ആളുകളുടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സമ്പ്രദായവുമാണു്. ആ നിലയിൽ നെല്ലു് കൊച്ചിയിൽനിന്നും പുറത്തുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണു് ഗവമ്മെണ്ടു് നെല്ലു്, അരി മുതലായവ നിയന്ത്രിക്കാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരവസരത്തിൽ നെമ്മാറ സഹകരണസംഘത്തിൽനിന്നും ഉ,ഠ൦൦ ഉറപ്പികയുടെ മൂലധനം കയ്യാൽ ഇറക്കാമെന്നും നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടു സംഭരിച്ചു തരണമെന്നും അവർ കൊച്ചി ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു് എഴുതുകയുണ്ടായ്ട്ടുണ്ടു്. കൊച്ചി ഗവമ്മെണ്ടിനു് ഒരു പൈപോലും മുതലിറക്കു ആവശ്യമില്ലാത്ത ഈ സംഗതിയിൽ അവിടത്തെ സൊസൈറ്റി മുന്നോട്ടവന്നപ്പോൾ അതിനെ സഹായിക്കുവാനുള്ള നന്മനസ്സു് അന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടായില്ല. (ഷെയിം) സാധാരണയായി നെല്ലിനു വില കൂടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന അവസരത്തിൽ, അടുത്ത ഒരവസരത്തിൽ നെല്ലിനു ക്ഷാമം വരുമെന്നൊ കൊച്ചിയിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു നെല്ലു പോകാതെ തടഞ്ഞു് അതു മുഴവൻ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ സ്വന്തം അധികാരമുപയോഗിച്ചു് വാങ്ങണമെന്നോ വിചാരിക്കുവാൻ അന്നു ഗവമ്മെണ്ടു തയ്യാറായില്ല. ഇവിടെനിന്നും കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ ഇനി കൊച്ചിയിൽനിന്നും നെല്ലു് പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകരുതെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു സാമാന്യേന ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ബ്രിട്ടീഷിൽ കൊണ്ടുപോയാലല്ലാതെ നെല്ല ചിലവാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ നെല്ലു് അവിടെത്തന്നെ കിടപ്പ് ലാകയുംചെയ്തു. താസിൽദാരാണെന്നു തോന്നുന്നു, അന്നു ചിറ്റൂർ താലൂക്കു മുഴവനും സഞ്ചരിച്ചു് നെല്ലിനു വില നിശ്ചയിച്ചു് നെല്ലു് വാങ്ങുകയുണ്ടായി. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ കച്ചവടക്കാരുടെയിടയിൽ അച്ചാരം കൊടുത്തു വാങ്ങുന്നമാതിരിയിലല്ല ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും നെല്ലെടുത്തിരുന്നതു്. നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വാശ്ദത്തംചെയ്തുമാത്രമാണു് ചെയ്തതു്. ആ നെല്ല മുഴവനും ഇപ്പോൾ വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അവിടെനിന്നും കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ടു വന്നപ്പോഴാണു് ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ വാഗ്ദത്തവിതരണം കൊയ്തുതുടങ്ങിയതു്. കൊയ്ത്തുകാലത്തു് അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കാതെ കൃഷിസ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ നെല്ല മുഴവനും കച്ചവടംചെയ്യുന്നതു് അവിടത്തെ പതിവാണു്. പൊട്ടുന്നവെ നെല്ല വില്ക്കയല്ലാതെ രക്ഷയൊന്നുമില്ലാത്ത ആ താലൂക്കിലെ നെല്ല മുഴവനും വില്ക്കുന്നാകാതവണ്ണം തടഞ്ഞിരിക്കയാണിപ്പോൾ ഇതെല്ലാമാണു് ഈവക സംഗതിയിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനു ചെയ്യാവുന്നിടത്തോളം ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ. എന്നാൽ ഇതിലും കവിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടിനു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

ഇനി ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറെറാരു കാര്യം നമുക്കു ചിന്തിക്കുവാനുണ്ടു്. രണ്ടു കക്ഷിക്കാരാണു് ഇന്നു കൊച്ചിയിലുള്ളതു്. എന്തു വില കൊടുത്താലും അരികിട്ടിയാൽ മതിയെന്നുള്ളവരാണൊരുകൂട്ടർ. ഇടത്തരക്കാരുംകൂടി ഈ കൂട്ടത്തിലുൾപ്പെടും. വെറും സാധുക്കളാണു് മറെറാരുകൂട്ടർ. അരിമാത്രം ആഹാരമായി പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള സാധുക്കൾക്കു് എന്തുവിലകൊടുത്തും അരി വാങ്ങുക സാദ്ധ്യമല്ല. മിസ്റ്റർ പീറർ പറഞ്ഞതുപോലെ എത്രയോപേർ ഇന്നു് കൊള്ളിമാത്രംകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു. ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശരിയായ ബാദ്ധ്യത അതിന്റെ പ്രജകൾക്കു് ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. അതുചെയ്യുവാൻ ഒരു ഗവമ്മെണ്ടു അശക്തമാണെങ്കിൽ, ജനസമൂഹമായത്തെ ഭരിക്കുവാൻ ആ ഗവമ്മെണ്ടു് അശക്തമാണെന്നുള്ള അർത്ഥമാണു വരുന്നതു്. പൊതുജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ ശക്തികൊടുക്കലാണു് ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രധാന ചുമതല. അതിനുശേഷം മാത്രമേ മറെറചുമതലകൾ നിവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളു. എന്നാൽ ഇന്നു് ആ ചുമതലയെ നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു് ശരിയായി നിവ്വഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് ലജ്ജയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ഞാൻ തുറന്നു പറയുന്നു. (ഹിയർ, ഹിയർ).

ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും വില്ലേജുകൾതോറും അരിഡെപ്പൊ സ്ഥാപിക്കുവിട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ഗവമ്മെണ്ടു പിന്നോട്ടുപോയിക്കൂടാത്തതല്ല. പട്ടണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാരെക്കൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു നിശ്ചയിക്കുന്ന വിലക്കു വില്പന നടത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഉൾനാടുകളിലെ നില അതല്ല. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ എന്തുവിലക്കു അരി കൊടുക്കണമെന്നു് അന്വേഷിക്കുവാൻ ആളില്ല. സായാഹ്നത്തിൽ പണിയും കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ ഇന്നു നാലണ കൊടുത്തു അരി വാങ്ങിയ ആൾക്കു് നാളെ ആ അരിക്കു അഞ്ചണയാണു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവരുടെ കുടുംബം പട്ടിണിക്കു കീഴ്പെടേണ്ടിവരുന്നു. ഓരോ വില്ലേജിലും ഗവമ്മെണ്ടു വകയായി ഓരോ ഡെപ്പൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കുഴപ്പം വരികയില്ല. ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നുതന്നെ അരി ശേഖരിച്ചു് വില്ലേജുകളിൽ വിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള നടപടിയെടുക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അപേക്ഷ. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ കൊയ്ത്തുകാലം ആസന്നമായിട്ടുണ്ടു്. കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കുറച്ചുകൂടി കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് നെല്ലിന്റെ നിലയെന്താണെന്നുള്ളതു പരിശോധിക്കുകയും ജന്മിമാക്കും അല്ലെങ്കിൽ കുടികന്മാക്കും ആവശ്യമുള്ള നെല്ല് കഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ളതു സൊകര്യമുള്ളിടത്തോളം നേരങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ശേഖരിച്ചുവെക്കുകയും, നെല്ല് ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ളതു മാറ്റുകയും ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നു ഗവൺമെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* Sir, when this discussion began I was observing the Diwan Peishkar and the emotions that passed through his mind were reflected upon his face. Sometimes people are very sentimental and thin-skinned and in this game of politics one who is not well experienced will find a feeling of depression when after doing everything one possibly can do is taken to task. But this discussion apart from serving the purpose of a general review of the policy adopted by the Government with regard to the food production and food distribution served also another purpose, namely an almost unanimous tribute extended to the Diwan Peishkar for his integrity and honesty and industry in solving this vexed problem placed upon his shoulders. I have noticed, Sir, lately a series of articles containing the most vituperative expressions exhibiting personal hatred as is usual with some of the papers in this State and in one paper there was nearly a four columned leader containing attacks conceived in most abusive language. I am telling the Diwan Peishkar that if he cannot stand it for a few months just think of the case of the speaker himself who has stood against it for more than twenty years. Gradually you will get used to it and your skin will become thick. Sir, it will be folly on the part of anyone to think that articles of this kind will produce any impression upon the popular mind of Cochin State. The population of Cochin State, as I observed yesterday, are well educated and have the capacity to understand right and wrong and the moment they see a vehement attack of this kind the effect produced is exactly the reverse of what the editor or the promoters of that paper think it will produce. That at least has been my experience and I believe that will be his experience also. But what I want him to realise is that he should not be deflected from the strong course of action that he has taken in spite of such vehement attacks. I can easily understand the reason for these vehement attacks.

Sir, after this introduction I want to make only one or two observations because the subject has been dealt with elaborately by the various members of this House. Mr. Moothedan made an observation that the price of paddy has been raised by the Government and corresponding to the value of the price the tenants will have to pay their dues to the jenmies thereby doing some injury to the tenants. But the reason why the Government are easily getting the paddy from the owners is that the Government had the decency to fix a decent price and owners of paddy are freely handing over the grains to the Government. For example, I believe they have fixed Rs. 65 and I have some information that almost all paddies are placed at the disposal of the Government without any hesitation whatsoever in the Chittur Taluk. Therefore, while I can quite understand Mr. Moothedan's standpoint I hope he will understand this aspect of the question also. Of course, the Government can use coercion. But if the Government can give a decent price and get the paddy without coercion that will be the most proper line of action that they ought to pursue.

But, Sir, apart from the committee and the Diwan Peishkar I am constrained to think that a lot of underhand dealings is going on in this respect. I believe the only possible solution is for our Commissioner of Police; to depute some respectable men—what they call agents—to these merchants and the moment the merchants charge above the actual price without asking for any further evidence he must be fined heavily and that power must be handed over to the Diwan Peishkar. In a court of law you have to go through various processes of evidence and it is next to impossibility to get the necessary evidence for a conviction. Respectable men must be made to go to these merchants and if they give a report to the Commissioner that they have taken more than the price fixed by the Government that constitutes sufficient evidence to take action against the merchants. If you do that one or two convictions of this kind will produce a very salutary effect. In conditions like this Government are obliged to take even extraordinary actions. I believe, Sir, it is worth your trial. It would have been much better to send them to jail because the merchants don't mind paying fines. But it will be too drastic a measure. Payment of heavy fines by one or two will produce favourable results.

There has been some complaint about the Diwan Peishkar doing a lot of work and disposal of papers. I personally know at least in my own case when I asked for a permit and expected to get the permit at least within 7 days to my immense surprise I got it within 24 hours.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I could never believe considering the nature of the red tapism of the Government that a person will ever get a reply within a week.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* That is because I do not leave it to the office. I take it wherever I go. I take a stenographer and a clerk with me to see to these papers. Now I am handicapped on account of the Legislative Council.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* That is what I meant. I am only throwing out a suggestion becasue the Diwan Peishkar is a travelling officer and he has to traverse the whole land. I am only throwing out a suggestion. Now that he has got Assistant Food Controllers in various parts it is worth while to consider whether these permits can be a certain extent be issued by them.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* For the information of the House I may say that in small cases of *bona fide* consumption of families outside the particular jurisdiction they are given the powers, but not for the merchants.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* Sir, I do not want to take any more of the time of this House. I am very glad that this discussion arose today and the House was able to pay a tribute to the Diwan Peishkar for his integrity and the responsible way in which he has carried on this work. I hope and trust that he will carry on the work in the same spirit irrespective of the attack made in the press or by the ignorant people without understanding the real situation.

Mr. M. L. Joseph *(Latin-Christians-Cranganur):* Sir,.....

Panel Chairman : The Hon'ble member will remember that some time must be given to the Diwan Peishkar for his reply. So I hope he will cut short his speech.

*മിസ്റ്റർ എം. എൽ. ജോസഫ് : ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടവർകൾ ഇന്നു കാലത്തു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. കൊച്ചി ഗവ ൺമെണ്ടിന്റെ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളുമെല്ലാം കൊച്ചിയിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരും പാലിച്ചു് അതനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുകയും, ആവക നിയമങ്ങളേയും ചട്ടങ്ങളേയും പററി വിവരമില്ലാത്തവരെ അതനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അന്തരീക്ഷം കൊച്ചീരാജ്യത്തുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഈവക കാര്യങ്ങളൊന്നും ഇവിടെ നടപ്പാക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. അതു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് വളരെ ശരിയാണു്. അങ്ങിനെ ഒരു നില ഇവിടെ വന്നാൽപിന്നെ ഈവക കാര്യങ്ങൾ ഗവൺമെണ്ടിനോടു പറഞ്ഞു ചെയ്യിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. എല്ലാവരും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ സർവ്വനിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും അനുസരിച്ചു് പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരായി തീരുന്നപക്ഷം ഇതൊന്നും ഗവൺമെണ്ടിനോടു പറയേണ്ട ആവശ്യംതന്നെയില്ല. ഇപ്പോഴുള്ള ഉപക്ഷേപങ്ങളും മറവും കൊണ്ടുവേണ്ടു് ഇവിടെ വെറുതെ സമയം കളഞ്ഞിട്ടും കാര്യമില്ല. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ നമുക്കു് ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പഴയ മാമൂലുകളിലും ചട്ടങ്ങളിലും കെട്ടുകളിലുംനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ആ മാതിരിയുള്ള ഒരു മനസ്ഥിതി കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാമുണ്ടാകണമെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. ഇവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം വളരെ സയൻറിഫിക്കായിട്ടുണ്ടെന്നു വരുന്നുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗുണവും ദോഷവും എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു വൈക്കത്തുകാരൻ ഒരാൾ കാർ ഓടിച്ചുപോയ ഒരു സംഭവമാണു് ഓർമ്മവരുന്നതു്. സാധാരണയായി കാർ ഓടിക്കുന്നവർ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കരുതെന്നു നിയമമുണ്ടു്. ഡ്രൈവറെ പിന്നിലിരുത്തിക്കൊണ്ടു് അയാൾ കാറോടിക്കയായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയിൽ വന്നപ്പോൾ കുറച്ചു നില്ക്കേണ്ടിവന്നു. ആ സമയം ഡ്രൈവർ ഒരാവശ്യമായി പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ആ സമയത്തു് ഡ്രൈവർ വണ്ടിയിലുണ്ടെന്നുള്ള ധാരണയാൽ ടിയാൻ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ വണ്ടി സ്റ്റാർട്ടുചെയ്തു് ഈ വിദ്വാൻ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽനിന്നു കോട്ടയത്തു വന്നുചേർന്നു. അവിടെ വന്നപ്പോൾ ഡ്രൈവർ ഔസേപ്പിനെ കാണാനില്ല. ഔസേപ്പു് ചങ്ങനാശേരിയിലാണു്. അയാൾക്കു പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കരുതെന്ന നിയമത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതു്. ഇങ്ങിനെയാണു പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ സയൻറിഫിക്കായാൽ വരുന്ന ഫലം. ഗവൺമെണ്ടിനോടു് ഇതിനെപ്പററി പ്രസംഗിച്ചിട്ടു് കാര്യമില്ല. നമ്മളെല്ലാവരും മഹാത്മാഗാന്ധിമാരായാൽ ഇതൊക്കെ ശരിയാകും. എല്ലാവരും നിയമമനുസരിച്ചു് പ്രവൃത്തിച്ചാൽ പിന്നെ നമുക്കു ജുഡിഷ്യറി ആവശ്യമില്ല, പോലീസിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ആ ഇനത്തിൽ ഒരു വലിയ തുക ലാഭം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. ആ നിലയിൽ ഗവ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെമ്പന്മാരിൻറേയും ജനങ്ങളുടേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും മാറും. സത്യാഗ്രഹമാകുന്ന ആയുധവും ധരിച്ച് ഇവിടെ നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒക്കെ ശരിയാകും. പിന്നെ ഇവിടത്തെ വിലനിയന്ത്രണ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു ആവലാതിയും ഉണ്ടാകയുമില്ല. കമ്മിറ്റിക്കാർ അവരുടെ വിലയേറിയ മൂന്നാലു മണിക്കൂർ വ്യയംചെയ്ത് യാതൊരു പ്രതിഫലവുമില്ലാതെ കൊച്ചീരാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആലോചിച്ചതിൻറെ ഫലമായിട്ടാണ് കൊച്ചിയിലുള്ള മറൊരു കച്ചവടക്കാർക്കും വഴിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതരത്തിലുള്ളതു വിലനിയന്ത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആ വിലയെ കവിഞ്ഞു് വില്പന നടത്തുവാൻ ഒരു കച്ചവടക്കാരും മുതിരുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ നമുക്കു കമ്മിറ്റിയേയൊ ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകളേയൊ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇതിൽ നമുക്കു ഗവമ്മെണ്ടിനേയും കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരേയും അനുമോദിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഇനി അരിയുടെ വിതരണത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരായിട്ടും നമ്മൾതന്നെയും കഴിഞ്ഞ മിഥുനമാസംവരേയും ഇനി 6 മാസത്തെ ആഹാരത്തിനു തികയുമെന്നു കരുതിയിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ൯ മാസംകൊണ്ടല്ലാതെ തിന്നു തീർക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. കേപാട്ടാ എടുത്തു നോക്കിയതിൽ ആ അരി ൧൨ മാസത്തേക്കു തികയുമെന്നും കാണുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇനിയത്തെ കൊല്ലം കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞാൽ ആ കുഴി നന്നാകുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നു് അരി എക്സ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാനുംകൂടി സാധിച്ചേക്കും. ഇപ്പോൾ കണക്കുപ്രകാരം ശരാശരി ൧൨ മാസത്തേക്കുള്ള അരിയുണ്ടെന്നു കാണുന്നുണ്ടു്. കണക്കിൽ അരിയുള്ളതുകൊണ്ടു് അരി കിട്ടുന്നില്ലെന്നു് ആക്ഷേപം പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നിയമപ്രകാരവും കണക്കുപ്രകാരവും ഏതുപ്രകാരം നോക്കിയാലും ഇവിടെ അരിയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് എവിടെയെങ്കിലും അരി കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് നിയമത്തിനു വിരോധമായിരിക്കും. ഡിഫൻസു് ഓഫ് ഇൻഡ്യ റൂളുണ്ടു്, വേറേയും പല നിയമങ്ങളുമുണ്ടു്. നമുക്കു് അങ്ങിനെയുള്ള വളരെ നല്ലൊരു അന്തരീക്ഷമാണിവിടെയുള്ളതു്. നിയമപ്രകാരവും കണക്കുപ്രകാരവും അരി ഒരിക്കലും കിട്ടാതെ വരികയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ആരുംഅരി കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറയുകയുമില്ല. എൻറെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതിനുവേണ്ടി വെറുതെ സമയം കളഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. നമ്മൾ ഇവിടെ ആവശ്യപ്പെട്ടതെല്ലാം വളരെ സുലഭമായും ഭംഗിയായും സാധിച്ചുവെന്നു വിചാരിച്ചു് നമുക്കു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം. ഇതുയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)* : Sir, there has not been in recent times any officer who has been subjected to more ill-founded and ill-informed criticism than the Diwan Peishkar has been in the matter of rice control. The attitude taken by those who criticise the Diwan Peishkar seems to be something like this. Some time back the price of rice was 7 or 8 rupees per bag but now it has risen to 15 or 16 rupees. This is a very unpleasant state of affairs and somebody should be held responsible for that. Well, we will attack the officer who has been entrusted with the task of controlling the price of rice. This seems to be the attitude taken by those who criticise the Diwan Peishkar ; but the rise in the price of rice is due to reasons which are beyond the control of this Government or any officer of this State. Once the supply from Burma has been cut off, the entire production in India, which was hitherto supplemented by imports from Burma, must be insufficient to meet the total requirements of India. If that is insufficient, naturally we must also suffer to some extent in this State. It is quite well-known that when there is reduction in the supply the prices will rise. This is a state of affairs which cannot be remedied by attacking any officer in this State or the Government itself. This is a solid reality which we have to face.

It has been stated that the prices fixed by the Government on the recommendation of the Price Control Committee have not been fixed on a scientific basis and that they are too high and quite unjustifiable. I can as a member of the Price Control Committee boldly state that it was with due consideration of all the factors that ought to be considered in a matter like this that the prices were fixed and that the Diwan Peishkar has never on his own responsibility, excepting on one occasion, fixed the price of rice and when he fixed the prices on that occasion without consulting the Committee, the matter was subsequently placed before the Committee and the Committee found that the prices fixed by the Diwan Peishkar was quite proper and willingly ratified them. He had to fix these prices on that occasion before consulting the Committee as the rates fixed previously were found to be too low to be suited to the subsequent rises in the market and the merchants found it impossible to sell within the price limits fixed by the Committee. I can without any hesitation say that on all other occasions excepting the one adverted to by me, the Committee took upon themselves the responsibility of fixing the prices. I can also

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

assure the House that it was after considering the rates in places from where rice is being imported that the prices have been fixed. Every factor in this connection has been taken into consideration.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi* : Are you in the Committee?

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)* : Yes. Sir, another criticism levelled against the Diwan Peishkar was that timely steps were not taken to prevent the export of rice from this State to Travancore and British India. In the very same breath I heard the criticism that last year Government ought to have prevented the export of rice from Cochin to the neighbouring British parts and also the criticism that this year the Government by preventing the export of rice from Chittur has caused serious hardships to the agriculturists of Chittur. It is said that they are unable to dry up the paddy harvested this month on account of the heavy monsoon. It is also stated that the crops harvested during this month in Chittur were being usually exported to Pollachi and other places as the monsoon made it impossible for the Chittur cultivators to dry their paddy in Chittur itself. It was the very same gentleman who criticised the action of the Government in preventing the export of rice this year that criticised the Government in not preventing its export last year.

One point this House has to consider is whether it would have been advisable for this Government to prevent the export of rice from Chittur to the neighbouring British parts before coming to an understanding with the Madras Government. If the Madras Government, on any such action on our part took any retaliatory action by preventing the export of rice and paddy from Madras to this State, we would have been all starving at present. In other words, if the Madras Government also take up a similar attitude, the result could have been we would not have got any rice from outside and we would have had to depend exclusively on the paddy produced in this State.

Another criticism was that a lot of rice that was stocked in Mattancheri was suddenly exported to the neighbouring Travancore territory and Government did not take timely action in this connection. I believe I am right when I say that during the few months that preceded that event, the average stock in Mattancheri would have been about a lakh and a half or a lakh and three quarters of bags. This rice which was stocked in Mattancheri was not only for catering to the people of this State but also for the needs of Travancore. We could not all on a sudden prevent the export to Travancore or misappropriate the entire stock in Mattancheri for our own purposes. But suddenly it so happened that more than a lakh of bags out of a lakh and three quarters was removed to Travancore. It was then time enough for the Government to step in and commandeer the stock in Mattancheri. And we all know the Government did it. The portion that was transferred to Travancore, if considered on a fair basis, was only their portion of the stock that was in the Mattancheri godowns.

One word with regard to the enforcement of the price fixed by the Committee. I must emphatically state that the Police has a heavy responsibility to see that the prices fixed by the Government on the recommendation of the Committee are strictly enforced. The Diwan Peishkar is not given a staff through which he can enforce these prices. So, unless the Police comes to the rescue of the people and see that the prices are strictly enforced, there may not be much use in fixing the prices.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal *(Vadakkancheri)* : Sir, since it is already time, I do not propose to traverse the grounds which Hon'ble Members have touched upon. I have only to say a few remarks with the experience of one coming from a village where the difficulty caused to the public on account of control of prices and also of rice has been experienced. Just to give expression to the feelings of certain villages I have to make a few observations. Of course, I am sorry that the Hon'ble Member Mr. Moothedan has come forward with a bad case and he thought that the best thing to argue a very bad case is to make a few general observations without caring for dry facts and figures. He has placed before the Coun il that the Diwan Peishkar has been careless end negligent in not having exercised sufficient control in the matter of fixing the prices of paddy some time back and it seems he has moved an adjournment motion on that matter. As a clever lawyer he has deliberately avoided the context under which that motion has been made. It has absolutely no connection with the question of prices which we are now discussing. The necessity for the control of prices was a creation of the extraordinary circumstances on account of the war conditions. While my learned friend, if I was able to understand him correctly, wanted to advocate the cause of the tenants in the matter of payment of paddy to the *jenmies*, for that purpose he wanted to say or to place before the Government that the prices quoted in the Gazettes by the various Taluks were not correct and were not probably supervised and scrutinised by the Diwan

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Peishkar. So, my submission is that the very fact that he did not scrutinise the prices in the matter of paddy to which he has referred has absolutely no relevancy to the matter under discussion now. That is the point that I have been able to see. Beyond that, except for certain vague generalisations my learned friend has not been able to place any single fact where the price of paddy has been fixed in such an unduly manner as to create irritation or as to make it not available to the public or where the control of commodities has been in such a way as to minimise the availability of paddy or rice for the consumption of the people in this Cochin State. The matter is so big and complicated that you cannot view this question or try to solve it confining yourselves to the Cochin State alone. This question is so complicated that you cannot isolate this matter and confine it to Cochin, because, trade relationship is existing between Cochin State and the various surrounding countries. So that, the conditions outside Cochin are also relevant factors which have to be taken into consideration, and as far as I was able to understand, our Government and especially the Diwan Peishkar has been keeping a vigilant eye as to what was going on outside and he has been trying to act according to him. Now, it is very doubtful and no Government will be in a position to see that control of prices should be exercised all on a sudden. They might watch the situation and unless an exigency arises to use this power and to frustrate the free carrying on of the trade, Government should not come in and fix the price. Now when the Government thought that the time had come, Government really stepped in and did all that is reasonbly possible for any Government to do. Never mind the isolated cases of grievances or complaints from some parts. I heard from Vadakkancheri that there was want of rice one day. At once Government stepped in and rectified the whole matter. It is quite possible when the whole country is panic-stricken on account of this matter that the traders may try to make as much profit as is possible and not help the Government. Government thought it was their duty to step in, and they have done it.

Another thing is the control of prices, should be exercised in such a way as to act as a sort of levelling influence as against the others so that it must be administered in such a way as to detect cases where there is an infraction of the rules and to deal with such cases very strongly and I think that the Diwan Peishkar will do it. Looking to his experience we can only say that he has discharged his duties with all the integrity, sincerity and honesty of which he is possessed.

Mr. M. K. Devassy *(Adur)*: I move that the question be put.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)*: There is hardly any time to reply. In fact almost every point which I ought to have answered has been answered by some of the Hon'ble Members some of whom happened to be members of the Price Control Committee. On the question of prices and their fixation, and on the question of quota I had my own say in the course of general discussion on the budget. I do not propose to say very much more on these points. Only on. poirt I wish to speak about. I do not wish to speak anything personally about the nature of the work I have been doing. With the short space of time at my disposal I cannot, in my usual way, even touch upon it. It would require at least two hours for a full description.

One thing I should speak about and that is in the matter of distribution of the quota. There has not been a proper understanding of how it has been done now. Of course, I am not a man who considers myself infallible, though other people may think that I am a conceited man. If there was any opportunity for people to know me on this point, that existed while I was on the Bench. Therefore, let there not be any misunderstanding on that score. I am not going to misunderstand any single individual. I take this only as an opportunity which was taken hold of, to make known to the public what exactly was being done by the Price Control Committee and myself as the President of the Price Control Committee. In connection with that work, I had occasion to make known to them all the activities of mine, because there was nothing to hide from them. It became necessary for me from time to time to tell them how the movement of our price control organisation was going on, how things were being managed, what all things Government have been doing, what is its effect and what we have to do in the future. There was nothing which was kept away from the members of the Price Control Committee, though their sphere of action was limited to merely the question of fixation of prices. After the last meeting we had no occasion to meet and therefore, I propose to place one or two facts so far as the operation of this quota is concerned. One Hon'ble Member said that it should not be given to a few monopolies.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* I did not say that. I said that it should not be limited to a few merchants, if anyone is forthcoming.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan-Peishkar):* Thank you for the correction. This is not the time, within the limited scope of our quota, when we should try to introduce new merchants. I may say that we are following a principle which has been laid down not necessarily for the guidance of those who do not want to follow but at least of those who are prepared for it, by the Government of India in the matter of sugar control in the matter of wheat control, at any rate in the matter of sugar control. There have been hundreds of wholesale sugar merchants in several parts and certain chosen people alone were given the quota and chosen as recognised merchants. For instance, about 9 or 10 merchants in Cochin are very big wholesale merchants. But very few of them are persons who have got connection with other parts of India. Only two merchants in Cochin that have got connections in British India, have got the quota of sugar for importing it into the State. Now the principle followed in this is as follows. They say that by doing this they would have a better control over a small set of persons so far as sugar is concerned. After importing, of course, everybody is entitled to have a share. They are all called wholesale merchants.

Dr. A. R. Menon *(Trichur-North):* Which are those merchants?

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* Two Hallayees. Even persons like Mr. Popatlal and Mr. Govinda Pai who have been very very big merchants in sugar are not recognised merchants so far as this principle is concerned. It is only to those persons who have got branches all over India that the status of "recognised dealers" given that quota.

The other principle was already mentioned by me last time. I said that the smallest number of bags that a waggon will contain is 140. Wire have been received to the effect that anything less than one train of 40 or 50 waggons need be expected to move from any particular place. 40 waggons will bring only 5,600 bags and if you move at the rate of 40 waggons per day 30 days will be necessary to move into the States only that portion of the quota that comes from Tanjore. Suppose it is given to half a dozen or a dozen people. One man will have rice for two waggons from Tanjore, another for 4 from Tindivanum and another for 6 from Conjeevaram. Waggons are not placed at our disposal at our pleasure. That is how trains are worked. As soon as the train arrives the goods must be cleared. The railway authorities could not wait. Yesterday when I was sitting here I got a wire that 21 waggons which had come to Quilon had not been unloaded and that it should be unloaded at once. The question of demurrage and other things are not consideration for the railway authorities now. As soon as the goods come they must be unloaded. That is how the railways are working and everybody knows the difficulty of getting waggons. It is after consideration of these difficulties that we have been forced to limit the number of merchants between whom this quota can be distributed.

Then with regard to the village committees. This has been, ordered by the Government. With reference to the opening of retail depots and other things, at present we do not find it necessary to open more depots than we have already done. If things make it necessary to extend that process, certainly that will be done, but we are not of the opinion that the time has reached when we should have depots all over the State.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* Sir, I wish to say a few words by way of reply. I have been closely watching the very interesting debate we had today and I am very much delighted to find that such a large number of members especially members of the price control committees spoke very well defending the price control and the rice control schemes. When I saw these weighty gentlemen standing one after another and condemning me out right, I thought it was a censure on the price control committee. They are all very honourable gentlemen. In my speech there was not even a passing remark on the committee. I also admit that it is a very complicated question. I also admit that it is impossible to attain unanimity in this matter. In spite of all this, there is absolute unanimity among the committee members. It is wonderful especially my friend Mr. Bhaskara Menon is in the committee and they are all unanimous. When I heard the several speeches, one speech delivered by Mr. C. K. Nayar struck me very much. He is fresh from the electorate and is in touch with public opinion, when I heard his speech I thought there is some substance in it. Some allegation is made by one big merchant of Ernakulam that this Council is superannuated, members are not in touch with public opinion and so on. I fear there is some truth in it. Had the Hon'ble Members known what fear and anxiety were prevailing in the public mind a month ago, they would not have taken this easy attitude.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Now when such a panic has arisen all the news papers which are the organ of public opinion have made their own comments. The Hon'ble Members of this House say that they are all unfounded, and there was no ground at all for panic, and everything is o.k. What was the situation a month ago. To summarise the views expressed by some of the Hon'ble Members, the position is this: All is not desirable with the existing price and rice control scheme but we do not blame the Diwan Peishkar. He has done everything possible. I do not say that the Diwan Peishkar has deliberately omitted to do anything at all. Mr. Bhaskara Menon said that several blunders have been committed by Government.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* That is only with regard to the second aspect of the cut motion—rice control.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* I shall take one by one the speeches delivered by the Hon'ble Members. I am going to press this motion but if the House wants me to withraw I have no objectoin. If the Hon'ble Members of this House have used some restraint in their speeches I would have ample time to reply. Why should all the members of the committee speak? I ask. It would have been enough if they selected one or two persons to speak on their behalf. Even according to Mr. Ayyappan, the Hon'ble Deputy President there was a *bahalam* (ബഹളം) there was panic. What is that panic due to, if everything went on well. Therefore there must have been fear engendered in the minds of the people, so engendered because of the wrong handling of the subject. Had the Diwan Peishkar stated here that we have rice sufficient for 8½ months there would not have been any panic at all. The prices would not have risen. This transfer of rice to Travancore, is it not due to that panic? Regarding the fixation of price it is admitted that these gentlemen have done their duty conscientiously. There is scope for a lot of foul play. Price of rice at Coconada is quoted. There are ever so many varieties of rice sold there. They will give the price of the best rice and send the worst rice.

Mr. N. Govinda Pai *(Nominated):* There are people in the Committee who know the variety of rice.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* All these details are not known to the committee. I consulted the merchants, I consulted poor people and I consulted lawyers, all of them say that there is room for foul play.

Panel Chairman: According to the rules I have to put the demands to vote.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* According to rules one day is allotted for discussion of one demand. It is not 24 hours since the discussion is stated. It was at 12·15 or so that it was started. Therefore it can be discussed till that time tomorrow.

Panel Chairman: One day means one sitting.

The demand under Land Revenue put and carried

1. Land Revenue (Cranganur)

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* Mr. President Sir, I beg to move for an allotment of Rs. 20,147 under "1. Land Revenue—Cranganur".

Demand put and carried

The House rose for the day at 5 p.m.

K. S. RAGHAVAN

Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly